LAIKAS

Nr. 215 XI M.

"EL TIEMPO" — SEMANARIO LITUANO — 16 DE JUNIO — BIRŽELIO 16 D., 1958 METAI

"EL TIEMPO"
Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. Aires
T. E. 20-9027.
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
No. 524296

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL
Franqueo Pagado
Concesión Nº 4289
Tarifa Reducida
Concesión Nº 4015

ŽODIS TAUTIEČIAMS PAVERGTOJE TĖVYNĖJE

BIRŽELIO TRĖMIMŲ SUKAKTIES PROGA

BROLIAI IR SESĖS!

Su didžia širdgėla ir giliu liūdėsiu mename tas pasibaisėtinas birželio dienas, kada iš Rytų atbildėję sovietų daliniai su tankais užplūdo kraštą ir pavergė jį. Šimtai tūkstančių geriausių mūsų tautos sūnų ir dukrų buvo negailėstingai sovietų agentų suimti ir išgabenti į tolimas Sibiro taigas arba sugrūsti į kalėjimus kančioms ir mirčiai. Daug mūsų artimųjų ten žuvo. Dar daugiau jų prarado savo sveikatą, o kiti vėl dingo be žinios priešo žiauriai nukankinti.

Tai aukos už tėvynės Jį. Jas mename dabar. Jų nepamiršime nė ateity — niekados. Tie didvyriai liks įrašyti Lietuvos istorijoje. Jais tauta didžiuojasi ir gyvena, lygiai kaip ji džiaugiasi savo nepriklausomo gyvenimo praeitimi ir to laiko laimėjimais.

Laisvę atgavę buvome iškėlę Lietuvą į toli nužengusių kultūringų tautų eiles. Lietuvos vardas skambėjo visur. Lietuva buvo žinoma visiems, kaip šviesus, pažangus, laisvas ir taiką mylintis kraštas.

Nepaisant slegiančios ir bet kokią tautinę iniciatyvą slopinančios sovietinės okupacijos, Lietuva ir jos byla yra gerai žinoma ir šiandien laisvajam pasauliui. Mūsų kova už Lietuvos laisvę yra tapusi visuotinosios tautų kovos už pasaulio taiką, saugumą ir laisvę neskiriama dalimi. Lietuvos bylą dedame ant kiekvienos tarptautinės konferencijos ar derybų stalo. Nors liūdime šiandien dėl 1940/1941 metų nelaimingų įvykių, bet rankų nenuleidžiame. Birželio dienos yra virtusios laisvųjų lietuvių ryžto, naujo pasišventimo ir tampresnio susirikiavimo dienomis laisvės kovai tęsti iki pergalės.

Broliai ir sesės, rytojus bus jūsų! Jūsų ryžtas ištverti ir išlėsti vargai, jūsų kančios ir pasišventimas mums ir laisvajam pasauliui yra gerai žinomi. Jūsų likimas, kaip skaudus bebūtų, mus visus ir laisvąjį pasaulį skatina užkirsti kelią komunistinei ekspansijai ir suduoti raudonajam veržlumui tokį smūgį, kad jis daugiau nekeltų, ir atidarytų pavergtosioms tautoms vartus į laisvę ir nepriklausomą gyvenimą.

Jūsų pavergėjai savo laiku didžiavosi sukūrę darbo žmonių rojų... Iš tikrųjų gi jie pavertė darbo žmonių gyvenimą pragaru. Patyrusios apie tą žiaurią padėtį ir apie tai, kad niekur nėra žmogaus teisės taip nepaisomos, kaip Sovietų Sąjungoje, laisvojo pasaulio darbo organizacijos ėmėsi žygių, kad Maskva leistų savo žmonėms pasisakyti savo reikalais ir kad ištremtiesiems į tolimas sritis būtų leista grįžti į gimtuosius kraštus. Nenoromis, gal taktiniais sumetimais, bet protestų, pasipiktinimo ir reikalavimų spiriami, Sovietai yra padarę kaikurių nuolaidų, kas rodo, kad jie turi skaitytis su laisvojo pasaulio balsu ir jo vedama kova už žmogaus teises, už tautų laisvę, taiką ir gerbūvį. Ši pamoka yra kieta. Nevalia laikyti tautas pavergtas ir jas išnaudoti. Nieko Maskvai nepadės jos reikalavimas pripažinti Sovietų Sąjungos kolonialinę imperiją, kaip ji to benorėtų. Laisvasis pasaulis nėra aklas, kad nematytų kas pas jus dedasi ir kaip pikta, sunki ir išnaudojanti yra sovietinė vergija. Nenusiminkite. Rusiškieji komunistai, paniekinę darbo žmogų, išdavę patys savo pirmtakūnų — Markso, Lenino ir kitų — idėjas, sugrius, kaip griuvo rusiškasis carų nacionalizmas ir priespauda.

Lenkime galvas prieš tuos, kurie nieko negailėdami aukojosi, kentėjo ir kovojo už nepriklausomą Lietuvos gyvenimą ir kurių garbingą atmintį šiandien plačiai visame pasaulyje minime. Jų aukos neliks veltui. Pavergtos tautos numes priespaudos pančius, ir pakils laisva Lietuva, į kurią visiems, kur jie bebūtų buvę okupanto ištremti, bus miela ir malonu grįžti ir gyventi. Tik kantrybės, ryžto ir tautinės meilės. Ištversime. Laimėsime!

Dr. A. TRIMAKAS,
Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto Pirmininkas.

MASKVOS IR BELGRADO KOVA

Ideologinis „grynumas"

Sovietinio režimo vidaus ir užsienio politikoje vėl pučia žvarbūs ideologiniai vėjai. Kitaip būtų beveik neįmanoma suprasti staigaus ir aštrėjančio santykių pablogėjimo tarp Kremliaus ir Jugoslavijos režimo. Tas pablogėjimas reiškiasi ne tik santykiuose tarp kompartijų, bet palietė ir valstybių plotmę (Vorošilovo vizito „atidėjimas", grąsinimas nutraukti sovietų ūkinę paramą Belgradui) ir tuo pačiu meta šešėlį Kremliaus propaguojamam šūkiui dėl galimo „taikaus sambūvio" tarp skirtingas santvarkas turinčių valstybių. Santykių pablogėjimas regimai sutapo su Sovietų premjero ir kompartijos sekretoriaus pareigų sutelkimu Chruščiovo rankose ir, atrodytų, grįžimu į stalinizmą.

Atidesni sovietinių reiškinių stebėtojai jau pernai matė aiškių griežtėjimo ženklų, kilusių ryšium su vykusiu ideol. bruzdėjimu. Beatodairiškas Vengrijos laisvės sukilimo nuslopinimas akivaizdoje daugiau negu neryžtingos vadinamo laisvojo pasaulio laikysenos neabejotinai galėjo bent laikinai sustiprinti nenuosaikiuosius Kremliaus vadovus.

Maskvos švytuoklė prieš revizionizmą

Stalinas savo taktiką grindė kova dviem frontais. Savotiškas svyravimas tarp jų ir sudaro garsiąją sovietų „dialektinę švytuoklę". Ir Stalinui mirus dviejų frontų kovos taktikos neatsisakyta. Šiuo metu sovietinės ideologijos srityje tie du frontai vadinasi — dogmatizmas ir revizionizmas. Pradžioje švytuoklė buvo nukrypusi daugiau prieš dogmatizmą. Nepabrėžiant šio žodžio, dogmatizmas buvo griežtai pasmerktas sovietų kp XX-me suvažiavime, kuriame buvo duota pradžia vadinamam „nustalinimui". Dar pernai birželio mėnesį su dideliu triukšmu buvo pašalinta Malenkovo, Molotovo, Kaganovičiaus ir Šepilovo „antipartinė" grupė, jai tarp kitko prikišant dogmatizmą. Tačiau tuo pačiu jau buvo įsakmiai reiškiamas įspėjimas ir vadinamiems revizionistams. Po to švytuoklė visiškai nukrypo prieš revizionizmą. Pernai lapkričio viduryje Maskvoje įvykęs kompartijų suvažiavimas pagrindiniu pavojum paskelbė revizionizmą, o dogmatizmo šalininkus pasmerkė tik todėl, kad jie savo laikysena neva padeda platintis revizionistinėms mintims. Jugoslavijos komunistai tos deklaracijos nepasirašė, nors joje ir buvo įterpta pastaba ,jog kai kuriomis ypatingomis sąlygomis dogmatizmas galįs būti pavojingesnis už revizionizmą. Tai būta tik kepurės kilstelėjimo Gomulkai.

Paskelbus Maskvos deklaraciją, Sovietų Sąjungoje ir jos kontroliuojamuose kraštuose pradėta plati propagandos akcija prieš revizionizmą. Sprendžiant iš jos apimties, tai turėtų būti nepaprastai grėsmingas pavojus komunistinės ideologijos grynumui, nes kova vedama visais frontais, visur plėšiant kaukes „revizionistams". Jų pikčiausi esą tie, kurie neigia „istorinį Sovietų Sąjungos vadovaujantį vaidmenį", Maskvos „demokratinį centralizmą" ir reikalauja kai kurių laisvių.

KUR BAIMĖ IR SMURTAS VIEŠPATAUJA...

Belgradas toliau prieš dogmatizmą

Ideologiniai ginčai dėl revizionizmo ypač paaštrėjo ryšium su jugoslavų kp naujos programos projektu, kurį svarstė ir priėmė balandžio antroje pusėje įvykęs kompartijos suvažiavimas. Atsižvelgiant į smarkią prieš tai pareikštą kritiką, Belgradas mėgino programos projektą kiek pataisyti ir pakeitė savo pažiūrą į Varšuvos paktą, tačiau tuo nepatenkino Maskvos, kuri atsakė suvažiavimo boikotu.

Jugoslavų komunistų dokumentas pasižymi smarkia ir tvirtai pagrįsta stalininio laikotarpio kritika. Jame nurodome, kad Stalinas politinėmis ir ideologinėmis priemonėmis sustiprino biurokratiją ir valstybės visagalybę. Ryšium su tuo politinėje plotmėje pasireiškęs stiprus valdžios sukoncentravimas valstybės aparato naudai, valstybės ir kompartijos funkcijų suliejimas ir vienašališkas centralizmas. Ideologinėje srityje jugoslavų komunistai įžiūri nukrypimą nuo „pagrindinių mokslinių marksistinių-lenininių pažiūrų", kas liečia valstybės paskirtį, kompartijos sampratą, filosofiją, politinę ekonomiją ir bendrai visuomenės mokslus. Stalinas iškreipęs proletariato diktatūros teoriją, nes stiprinama valstybė negali išnykti, kaip skelbia marksizmas-leninizmas. Vis daugiau reikšmės skiriant valstybei visose gyvenimo srityse, kenkiama socialistinei ūkio bei visuomenės raidai.

Maskvai ypatingai turėjo nepatinkti ta jugoslavų komunistų programos dalis, kurioje kalbama apie stalininio laikotarpio padarinius. O tie padarinai — tai mėginimai keisti marksistinę mintį, jos tolesnio vystymosi sustabdymas ir savinimasis ideologinio monopolio. Jugoslavų komunistams pagrindinis nukrypimas „dogmatizmas", kyląs iš valstybės (reikia suprasti: Sov. S-gos) ir momento naudos ieškojimo. Toks esminis nukrypimas nuo vadinamo marksizmo-leninizmo apšaukiąs „revizionizmu", bet kokią pastangą veiksmingai vystyti marksistinę mintį šiuolaikinėmis visuomenės sąlygomis. Marksistinė mintis sustingo ir atsiliko nuo įvykių raidos ir dėl to, kad Stalinas ilgai be prieštaravimų vertino visus šiuolaikinius procesus. Kai kurie jo vertinimai pasitvirtinę, tačiau praktika paneigusi visą eilę jo teoretinių prielaidų. Trečioji yda, susijusi su stalininiu palikimu, tai — ideologinio monopolio polinkiai, kurie veda į hegemoniją — norą užsitikrinti besąlyginį vadovavimą.

Stalininio laikotarpio ir jo padarinių kritiką jugoslavų komunistų programa baigia pozityviu raginimu pagrįsti kompartijų santykius lygybe. Ryšium su tuo rašoma: „Kovoje už socializmo pergalę vieno ar kito krašto kompartija gali būti kurį laiką kovos vėliavnešys; gali būti priešakinėse eilėse arba turėti žymiai pranašesnes medžiagines jėgas, bet visa tai nereiškia, kad tuo įgyjamos monopolio teisės, ir tik ne ideologinėje srityje". 1948 m. lūžis tarp Jugoslavijos ir kominformo buvęs socialistinių ir demokratinių principų pažeidimas. Praktika parodžiusi, jog vienas „socialistinis kraštas" gali įvairiais būdais palaikyti nelygybe paremtus santykius su kitais „socialistiniais kraštais". Daugeliu atvejų ir įvairiopai pasireiškęs pasipriešinimas tokiai nelygybei atspindis tų kraštų žmonių „pažangius troškimus statyti socializmą sutinkamai su jų specifinėmis sąlygomis ir socializmo interesais visumoje". Todėl pakartotinai programoje keliamas reikalavimas remti santykius nepriklausomybės, visiškos lygybės ir kiekvieno krašto ypatumų gerbimu. Jeigu tokia politika apšaukiama „tautiniu komunizmu", toks elgesys arba atitinka „didelės valstybės dogmatinius arba egoistinius nusiteikimus", arba yra „buržuazinės ideologinės įtakos bei intrigų padarinys".

„Abu labu tokiu"...

Kaip matome, Kremliui yra ko rūstauti už tokią jugoslavų komunistų sąskaitą, pateiktą taip pat „dviejų frontų" taisyklinga išvada. Po stalininio režimo kritikos skraiste ir tarp eilučių čia daug priekaištų Sovietų Sąjungai. Kai kurie tie priekaištai įdomūs ir nekomunistams, tačiau pagrindiniai reikalavimai Maskvai nedideli. Bendrų komunizmo interesų vardan reikalaujama ideologinio grynumo, neauktoti ideologijos valstybės ir praktiškos naudos reikalams, pripažinti kiekvienam kraštui savitą kelią, atsisakyti ideologinio monopolio ir hegemonijos, vienu žodžiu, atsisakyti „dogmatizmo", kuris ir sudaro „revizionizmą". Nekreipiant daug dėmesio ginčui dėl žodžių, reikia pasakyti, jog lygybės santykių ir atsižvelgimo į esamas krašto specifines sąlygas reikalavo ir Gomulka. Pernai (XI. 5.) „Pravdoje" jis rašė, kad specifinių tautinių bruožų nevertinimas ar neigi-

EL COLONIALISMO SOVIETICO

Recordando el caso de Lituania

Se convertirá Europa Oriental en parte integral de Euroasia, simples colonias del imperio soviético? Este es el interrogante que surge al recordar el lejano país báltico —Lituania y sus vecinos, que fueran naciones libres e independientes hasta el 15 de junio de 1940, y conocidas por su alto progreso de civilización occidental y profunda cultura cristiana.

Pero ya en el otoño de 1939, los nazis alemanes se pusieron de acuerdo con los bolcheviques rusos para proceder al reparto de Lituania, Letonia, Estonia y Polonia. Los resultados del acuerdo secreto de Moscú-Berlín fueron trágicos para estas naciones. Tras variadas negociaciones entre Stalin e Hitler, las tres naciones bálticas, así como la Polonia Oriental, cayeron bajo el '' protectorado '' del Kremlin.

Sin embargo, a pesar de la ocupación soviética y de los demás actos de fuerza y traición, ejecutados dentro de la opresión de dicha invasión, los Países Bálticos independientes —desde el punto de vista del derecho internacional— moralmente no fueron ni son olvidados.

La Nación Lituana, valiente y dotada de ricas tradiciones nacionales y culturales, no se inclinó ni ante el ocupante bolchevique ni ante el nazi, sino que organizó una activísima resistencia, tanto interna como externa. Los luchadores por la libertad lituana: los guerrilleros, sorprendieron por su excelente organización y sin igual valentía en las luchas con el fiero enemigo; los campesinos lituanos resistieron con todos los medios su inclusión en los koljoses; la juventud heróicamente resiste contra la rusificación e indoctrinación marxista-lininista de Moscú.

Los lituanos del mundo libre, colaborando unidamente con sus auténticos representantes diplomáticos, acreditados todavía en el período de la independencia, y con el Comité Supremo Lituano de Liberación, con todos los medios diplomáticos, políticos, morales y materiales ya casi dos décadas que luchan infatigablemente con los opresores de su patria y los destructores de su pueblo.

Desde el punto de vista del derecho internacional, Lituania y los Países Bálticos son considerados como entidades existentes e independientes. Hasta el presente, en el foro internacional no se ha concertado ninguna clase de convenio que destine el territorio de esas naciones y la suerte de sus habitantes al apetito del imperialismo soviético. La situación de hecho es trágica, pero las esperanzas y perspectivas de liberación se mantienen latentes.

En esta tenebrosa situación, en la cual se sumió media Europa después de la segunda guerra mundial, el destino de Lituania no es un caso aislado. Para los amantes de la libertad les queda aún la esperanza de que los grandes hechos que se están formando en el horizonte internacional, destruirán a los opresores de pueblos y ejecutores del genocidio; de que los secuaces de Genghis Khan, en el siglo XX serán reprimidos por aquellas fuerzas, que se rigen por los ideales de la libertad y la civilización cristiana.

Casimiro Verax

---

mas prilygsta nihilistiniam dogmatizmui, su kuriuo reikia kovoti, nes jis vėlina ir net nuo tikslo nukreipia kovą už socializmą bei kelia darbo masių nepasitenkinimą.

Aštrėjant Maskvos kurstomai polemikai prieš Jugoslavijos komunistinį režimą, verta paminėti Belgrado atsikirtimą kinų komunistams dėl jų smarkaus įsikišimo. Girdi, ne jiems būti teisėjais; jų kritika nekonstruktyvi ir yra naujas ideologinis kryžiaus žygis prieš Jugoslavijos režimą su nepramatomais padariniais... „Yra tik dvi galimybės — rašė Belgrado „Komunistas" —: arba tie, kurie mus šiandien puola, nebuvo nuoširdūs ir slėpė užkulisines mintis; arba pakeitė nusistatymą ir sugrįžo prie metodų, kuriuos patys kritikavo ir buvo atmetę". Tai, beabejo, labiausiai Chruščiovui taikomas priekaištas ,nes jo vardas susietas su sov. kp. XX-jo suvažiavimo pradėtu nustalinimu ir laikiniu santykių su Jugoslavija pagerinimu. Panašus klausimas kyla ne tik jugoslavų komunistams, tačiau tai dar nereiškia nuotolio mažėjimą tarp laisvojo pasaulio ir Jugoslavijos režimo.

Minėtam suvažiavime vienas artimųjų Tito bendradarbių Popovič pareiškė, kad vis tiek Jugoslavijos režimui Rytai artimesni negu Vakarai. Tai patvirtino tarp kitko ir aštri Džilo kritika bei „klasių kovos" liaupsinimas. Ką reiškia tas pastarasis dalykas, kokie baisūs nusikaltimai komunistų slepiami „klasių kovos" žodžiu, mums lengviausia suprasti iš to, kad nežmonišką Lietuvos pasipriešinimo slopinimą pokario metais bolševikai taipgi vadina „aštria klasių kova".

Vis neramu Libane

Beirutas. Per vykusias Libane riaušes iki šiol žuvo virš 300 asmenų ir virš 1000 buvo sužeista. Vyriausybės kariuomenė vis dar kovoja su sukilėliais prie Sirijos sienos, norėdama užkirsti kelią ginklų ir sirijiečių „savanorių" siuntimą į Libaną.

Atsinaujino vėl kovos Beiruto gatvėse.

Laiminga nelaimė

Buenos Aires. Aerolineas Argentina keturmotorinis lėktuvas birželio 9 d., skridęs iš Europos (Olandijos) į Buenos Aires ir vežęs 16 keleivių ir 6 įgulos narius, trims motorams sugedus, įvyko priverstinis nusileidimas prie salos Ilha Grande, vidurinės Brazilijos pakraščiuose. Lėktuvo piloto sumanumu ir šaltakraujiškumu lėktuvas nutupdytas salos paplūdimy, nors vienas sparnas lietė smėlį, antras — atsimušė į vandenį. Išlipus paskutiniam keleiviui, lėktuvas užsidegė. Prezidentas dr. A. Frondizi pilotui ir visai įgulai pasiuntė telegramą už jų drąsų ir pavyzdingą veikimą, išgelbint keleivius.

....■ *Kun. Pijus BRAZAUSKAS,* dailininkas, buvo surengęs savo kūrinių parodą Oregono universitete. Buvo išstatęs religinio turinio paveikslus ir gamtovaizdžius.

KAUKAZO NEPRIKLAUSOMYBĖ

Š. m. gegužio mėn. sukako 40 metų, kai buvo paskelbtas Kaukazo išsilaisvinimas. Šis gerai pavykęs išsilaisvinimas, deja, buvo trumpalaikis, nors kaukaziečių ir buvo "sučiuptas" palankus momentas.

Per skandalingai blogai paruoštą kariuomenės tiekimą I-jo Pasaulinio karo metu Rusijos imperiją gyveno vis didesnę vidinę suirutę. Po vasario - kovo 1917 m. revoliucijos griuvo centrinė valdžia, ir sparčiau ėmė kristi bet kurios valdžios autoritetas krašte. Po bolševikinės spalio-lapkričio mėn. pradėtos "nuolatinės, gilinamos" revoliucijos raudonieji dar nebuvo sugebėję šalį užvaldyti. Žydėjo "vietinės valdžios" (vlast na miestach) gadynė. Visos nerusų tautos (kurių imperijoje buvo dauguma, palyginus su pavergėjais didžrusiais) sukruto išsilaisvinti.

Pirmieji buvo suomiai. Jie 1917 m. gruodžio mėn. pasiskelbė nepriklausomi, nors ankščiau jau yra turėję autonomiją. Juos pasekė skaitlingiausi skaičiumi ukrainai, 1918 m. sausio mėn. paskelbė Nepriklausomą Ukrainą. Vasario mėn. deklaravo Nepriklausomybę lietuviai ir estai kovo - gudai, o gegužio - Kaukazas: šiaurės Kaukazo tautos - 11 d., Gruzija - 26 d. Armenija ir Azerbeidžanas - 28 d. (Čionai ne minėsiu, jog Centralinės Azijos tiurkai gaivališkai siekė išsilaisvinimo jau nuo 1917 m. pabaigos.)

Visame pasaulyje yra plačiai žinoma armenų ir turkų nebičiulystė. Tačiau Turkija buvo pirmoji valstybė kuri pripažino Armenijos Nepriklausomybę, būtent, 1918 m. birželio mėn. 4 d. tik vieną savaitę po jos paskelbimo *) Kreipiu tokį dėmesį į šiuos įvykius todėl, kad skaitytojas suprastų, kaip mums lietuviams, yra labai svarbu susipažinti su kitų tautų kovoms už Nepriklausomybę, nes iš to galime mes daug pasimokyti, kartu budėti, ruoštis ateities dar bui Nepriklausomybei atgauti ir mažiau tarpusavy ginčytis. Tačiau grįšim prie Kaukazo temos.

1678 metai ženklina didžrusių imperializmo žygius Kaukazo link. 50 metų laikotarpis XIX amž. aplaistytas kaukaziečių krauju - nuolatiniuose sukilimuose prieš užpuolėjus, "Vojeno Gruzinskaja doroga" - karinis Gruzijos kelias", Vladikaukaz" —Kaukazovaldis— tai rusų duotieji vardai, kurie žymi jų pastangas pavergti laisvę mylinčius kaukaziečius. Kai tikrai norėsime laisvai gyventi, didžrusių puolimų nebijodami, tvirtai turėtumėn visomis jėgomis pritarti ir paremti kaukaziečių pastangas išsilaisvinti, nes jų laisvė yra mūsų laisvės atgavimo geriausias laidas.

Nesenai sukako šimtas metu nuo pasidavimo rusams Šiaurės Kaukazo "Imamo" Šamilio. Tai istorijai nusakyti norėčiau užleisti žodį Azerbeidžano kunigaikščiui pulkininkui Veli Beg Jedigar ui, didžiuliam lietuvių bei visų pavergtųjų bičiuliui.

(Bus daugiau)

■ *NICOSIA.* Pranešama, kad Kipro saloje vėl vyksta dideli graikų neramumai prieš anglus. Įvairiose vietose būna susidūrimų su anglų policija ir net kariuomene. Pasipriešinimas kas kart didėja.

LIETUVIAI visame Pasaulyje

MONTEVIDEO

— Tėvas Jonas Giedrys, S. J. buvo pasitraukęs nuo kolonijos darbo 10 dienų rekolekcijų. Pargrįžo pasisėmęs naujos energijos ir dvasios sunkiems apaštalavimo darbams. Tėvas dr. Petras Daugintis, S. J., taip pat išvyko panašioms rekolekcijoms, griš birželio 15 d.

— Prie parapijos vėl išaugo naujos patalpos, kuriose galės turėti savo susirinkimus ir įvairius parengimus vietinis jaunimas, nes ki šiol buvo sunku visiems sutilpti vienose patalpose. Vietinių apaštalavimui yra gautas ir atskiras Tėvas jėzuitas Martinas Bruzzone, kuris gražiai pradėjo eiti savo pareigas ir bažnyčioj ir už bažnyčios sienų. Dabar lietuviai kunigai turės daugiau laiko pasišvęsti lietuviškam veikimui.

— Lietuviška mokyklėlė nuolat auga. Daugelis ir paaugusių nori išmokti lietuviškai rašyti ir skaityti. Mokytoja Genė Stanevičienė ir T. Jonas Giedrys, S. J., gražiai dėsto lietuviškas pamokas ketvirtadieniais 18 val.

Birž. 14 bus gėdulingos Mišios 20 val. už žuvusius ir mirusius Lietuvoje, o po to bašnyčios salėje bus Lietuvos gėdulo minėjimas.

— Urugvajaus Liet. vyčiai, kurie šioje kolonijoje gražiai gyvina savo veiklą, birželio 8 d. parapijos salėje surengė reikšmingą pobūvį. Kai žiemos metu salėse nešilta, kad butų jaukiau, jie surengė arbatėlę su užkandžiais, paskaita ir filmomis. Gausūs pobūvio dalyviai su dideliu dėmesiu bei rimtimi išklausė K. Čibiro paskaitos apie Liurdo šimtmetinę sukaktį. Žodį tarė ir misijonierius Tėv. J. Bružikas pasidžiaugdamas pasauliečių do mėjimusi religiniais klausimais. Keliems mėnesiams misijonierius išvyksta į Sao Paulo lietuvių koloniją, kur Urugvajaus lietuviai jėzuitai turi savo tautiečiams misijonieriškų įsipareigojimų.

— Montevideo lietuviai savo Kultūros Draugijos patalpose atšventė porą ir šeimyninių pobūvių. Tai Vydžių ir Miniauskų vedybinio gyvenimo 25 metų sukaktys. Abi poros savo šventes minėjo atskirai, pradedant bažnyčioje iškilmingomis pamaldomis ir salėje pasižmonėdami su daugybe savo bičiulių, giminių ir pažįstamų. Jubiliatams gražiai palinkėta laimės, padainuota lietuviškų dainų. Kl. Vydžius šiuo metu yra Kultūros Draugijos pirmininkas.

– Kolonijoje plačiai šnekamas toks "fenomenas". Paskutiniu laiku vienam tautiečiui iš Montevideo, grištant į Lietuvą (vėliau gal ir į Sibira...) šios kolonijos raudonųjų vadukai per išvykstantį "prezidentui" Paleckiui ir kitiems Maskvos atsakingiems tarnams Lietuvoje dovanų įdėjo vilnonės rūbams medžiagos, laikrodukų ir net paprastas kepures. Draugučiai Rasikas, Čaplikas, Revuckas prieš porą metų patys savo akimis matę, ko sovietinėje tėvynėje taip trūksta, gerai žino, ko ten net patiems didžiausiems raudoniesiems kapitalistams stokoja, nors čia jie vis dar nesiliauja tyčiotis iš tų, kurie savo paprastiems broliams kolchozininkams iš užsienių kuriuo nors būdū norėtų padėti. Juk rusų nuniokiotoje Lietuvoje "yra visko". Už tat jie savo dovaneles Paleckiui ir kitiems stengėsi išlakyti didelėje paslaptyje.

AUSTRALIJA

(E) *Vl. Požėla,* adv., buv. vidaus reikalų ministeris, gyvendamas Australijoje, ruošia savo atsiminimus. Jau parašė pirmąjį tomą. Dabar ruošia antrąjį.

JUNGT. AMER. V-BĖS

Dr. Edmundas LENKAUSKAS išlaikė medicinos egzaminus Ohio valstybėje ir gavo teisę medicinos praktikai. Dr. E. Lenkauskas, 4 m. išbuvęs JAV armijoj, kaip gydytojas, šiuo metu atlieka chirurgijos rezidentūrą Veteranų ligoninėj Clevelande. Dr. E. Lenkauskas mokslus baigė Heidelbergo universitete Vokietijoj. Yra vedęs mok. A. Gulbinsko dukrą Mildą ir augina dukrelę.

BUENOS AIRES UNIVERSITETO BIUDŽETAS

Buenos Aires un-to taryba priėmė 1958/59 mokslo metų išlaidų sąmatą, kuri siekia 1 milijardą, 35.877.640 pezų. Išlaidų sąmata paskirstoma taip: un-to personalo atlyginimui - 616 milijonų 300.304 pezai; stipendijoms 188.766.000 pezų; įvairioms statyboms $ 250.000.000; spaudai ir bibliotekoms — $ 16.365.500 ir tolimesnės sumos įvairioms kitoms išlaidoms.

Argentina iškrito iš pasaulinių fubolo pirmenybių

Pasaulinėse futbolo rungtynėse, Švedijoj, kur dalyvauja 16 tautų, susirstytų į 4 grupes, Argentina, pralaimėjusi prieš V. Vokietiją (1:3) ir prieš Čekoslovakiją (1:6), iškrito iš pasaulinių futbolo pirmenybių. Valstybės Rinktinė grįžta namo.

■ *Dail. Antano RŪKŠTELĖS* kūrinių paroda įvyko kovo 8, 1958. Parodoje buvo išstatyta 51 kūrinys, apimąs dailininko kūrybos periodą nuo 1945 metų ligi pastarųjų dienų.

Argeliečiai neklauso De Gaulle

Argelija. Tautos Gelbėjimo Vyriausias Komitetas pasiuntė rezoliuciją ultimatumo pobūdžio De Gaulle, kurs birželio 2 d. paėmė valdžią, kad būtų įkurta Tautos gelbėjimo Vyriausybė Paryžiuj, vietoj dabartinės. sudarytos iš nusipolitikavusių veikėjų, ir paleistos visos politinės partijos mažiausiai iki spalio mėnesio referendumo. Taip pat iki to laiko turį būti atidėti savivaldybių rinkimai Argelijoj. Šiuo referendumu, kaip žinome, norima pakeisti Valstybės Konstituciją, sustiprinant ir padarant pastovesnę Vyriausybę.

Ši rezoliucija padarė Paryžiuj sprogusios bombos įspūdį. De Gaulle visaip manevruoja: pataria kariuomenės vadams Argelijoj susilaikyti nuo politikos, o Tautos Gelbėjimo Vyr. Komiteto įtaką susilpninti, pašaušaukiant kai kuriuos savo šalininkus į Paryžių.

—o—

Lietuvos, Latvijos, Estijos Pasitarimai Londone

Lietuvos, Latvijos, Estijos delegacijų Pavergtosiose Jungtinėse Tautose pirmininkai - V. Sidzikauskas, Dr. V. Masens ir J. Klement - gegužės 20-21 dienomis Londone turėjo pasitarimus su ten reziduojančiais Baltijos valstybių diplomatiniais atstovais.

Buvo apžvelgta PJT veikla nuo pernykštės specialios PJT sesijos Strasburge, plačiau sustojant ties šių metų PJT specialia Strasburgo sesija ir tuo pat metu posėdžiavusios Europos Tarybos kaikuriais pavergtiesiems kraštams reikšmingais sprendimais.

Delegacijų pirmininkai supažindino dalyvius su savo patyrimais bei įspūdžiais iš Europos sostinių, kurios jiems po Strasburgo sesijos teko aplankyti.

Diplomatiniai atstovai išdėstė, kaip atrodo tarptautinė padėtis, ją stebint iš Londono, paryškindami tuos klausimus, kurie Baltijos valstybėms ypatingai yra jautrūs, kaip "viršūnių konferencija", Rytu-Vakarų nepuolimo paktas ir kaikurie kiti nusiangažavimo pavergtųjų atžvilgiu planai Europoje.

Tiek dėl tarptautinės padėties įvertinimo, tiek dėl laisvinimo politikos, siekiant Lietuvos, Latvijos, Estijos laisvę ir nepriklausomybę atstatyti, visų pasitarimo dalyvių pažiūros buvo vieningos. Pasitarimas pabrėžė visų Baltijos valstybių laisvinimo veiksnių glaudaus bendradarbiavimo reikšmę ir reikalą.

Žibalo versmės Lietuvoje

Užsienio pramonininkai domisi Lietuvos žibalo klodais. Industriakurier Vokietijos pramonės organas (leidžiamas Duesseldorfe), gegužės 15 d. praneša iš Maskvos, kad Vakarų ir Pietų Lietuvoje bandomaisiais gręžimais atrasta didžiuliai žibalo klodai, apie 30,000 kvm pločio. Atrasta ir žemės dujų. Bandomieji gręžimai siekę 2.000 metrų.

— **Bulganinas laiškais skaldęs vakariečius yra Kruščiovo nuo visų politbūrų atstumtas.**

LIETUVOS STATUTAS
Tautiniame Lietuvių Muziejuje

Savo trijų metų sukakties proga Lietuvos Tautinis Muziejus praturtėjo nepaprastai brangia Lietuvos praeities istoriniu dokumentu, būtent — Lietuvos Statuto seniausia laida. Tas istorinis dokumentas, išleistas Karaliaus Zigmanto II karūnavimo proga, Vilniuje 1616 metais. Jis yra spausdintas gotų raidėmis lenkų kalba su lotyniškais įrašais.

Kalbant apie Lietuvos Statutą, reikia pasakyti, kad pirmas Lietuvos Statuto leidinys išėjo 1529 m. gudų kalba. Antras — 1566 m. taip pat gudų k., bet tuoj buvo išverstas į lenkų k. Trečias leidinys pasirodė 1588 m. jau po Liublino unijos. 17 šimtmetyje keletą kartų lenkų k. buvo pakartotos Statuto laidos, kurių iš tų laidų vieną mes turime Muziejuj.

Šis Lietuvos Statutas, kurio pagrindą sudarė Vytauto Didžiojo Statutas, buvo tų laikų pats geriausias įstatymų rinkinys, kuriuo tvarkėsi visa tų laikų Rytų Europa, o Caro Rusija iki pat Pirmojo Didžiojo Karo savo įstatymų pagrindan dėjo Lietuvos Statutą (Litovskij Statut).

Mes, Argentinos lietuviai džiaugiamės, turėdami šį istorinį dokumentą, kuris liūdija apie mūsų Didįjį Kunigaikštį Vytautą, garsiausią anų laikų valstybės vyrą, apie mūsų garsią ir garbingą praeitį.

Mes dar labiau džiaugtumėmės, kad mūsų jaunuomenė, ypač mokslą einančioji, dažniau atsilankytų į Tautinį Lietuvių Muziejų, susipažinti su Lietuvos Statutu, su mūsų kultūra, kad išmoktų gerbti savo tautą ir tuo — patys save. *A. V.*

BUENOS AIRES MIESTO SUKAKTUVĖS

Birželio 11 d. sukako 378 metinės Buenos Aires miesto įkurimo. Ta proga miesto intendentas paskelbė dekretą, kaip bus šios sukaktuvės minimos. Buvo pagerbti Garay ir Mendoza, kaip pirmųjų pionierių vadai.

— *BELGRADAS.* Buvo suimta Jugoslavijoj apie 200 asmenų, kaip prosovietiškai nusistačiusių ir pavojingų valstybės saugumui. Pas daugelį suimtųjų buvo rasta N. Kruščiovo paskutinės kalbos prieš Jugoslaviją nuorašai.

Okupuotoje LIETUVOJE
ELTOS ŽINIOS

RUSINIMO TENDENCIJOS LIETUVOJE

E. Lietuvos Švietimo ministerijos organe "Tarybinė mokykla" (Nr. 1-1958) tilpo straipsnis, kuris pasako apie tendencijas dėstant literatūros dalykus dabartinėse Lietuvos mokyklose. Rašinio autorius, Vilniaus Valst. pedagoginio instituto vyr. dėstytojas V. Auryla, patiekia konkrečius siūlymus, kaip tą tendencingumą dar labiau sustiprinti. Straipsnio antraštė:

"Tautų draugystės ugdymas literatūros pamokose". Bet čia eina reikalas ne tiek apie tautų draugystę, kaip apie rusiškų tendencijų skiepijimą.

IVAIRIOS ŽINIOS IŠ OKUPUOTOS LIETUVOS

(E) *Sniečkus vėl prieš "buržuazinius nacionalistus".* — Gegužes 15 d. Vilniuje ivyko respublikos "partinio aktyvo" pasitarimas, kuriame Lkp primasis sekretorius vėl aštriai pasisakė prieš "nacionalistus". Anot jo, "buržuaziniai nacionalistai nedrįsta atvirai kalbėti apie kapitalizmo restauravimą Lietuvoje". Jie ieškа "aplinkinių kelių, siekdami apmulkinti kai kurias politiškai atsilikusiais gyventojų grupes."

(E) *"Dirbti laukų darbus bet kokiam orui esant".* - Toki obalsį paskelbė sovietinė spauda Lietuvoje kolūkiečiams. Be to, kai kur kolūkiečiai verčiami dirbti dviem pamainom — nuo ankstyvaus ryto iki vidurnakčio.

(E) *Maža naujų butų kvadratūra.* — Daugumas butų naujai statomuose gyvenamuose namuose Lietuvoje yra labai mažos kvadratūros. Pvz., Vilniuje dviejų kambarių su prieškambariu butai turi vos 29 kv. metrus. Tokios kvadratūros butuose gyvena 4 ir daugiau asmenų. Vilniaus radijas, pranešdamas apie gyvenamųjų namų statybas, atvaizdavo ir kai kurios trūkumus: elektros laidai butuose pravesti ne po tinku, bet viršuje. Grindys sudėtos iš nedžiovinto medžio parketo lentelių, kurios vėliau džiūna ir grindyse atsiranda plyšiai. Vonios sienos neišdėtos plytelėmis. Apdailos darbai atliekami nekokybiškai.

(E) *Plytų nėra, o plytinė neveikia.* — Mažeikių rajono Čapajevo vardo kolūkio plytinė jau treti metai neveikia, įrengimai nyksta. Aiškinamasi, kad nėra darbo jėgų. Anksčiau per sezoną pagamindavo 550.000 plytų.

(E) *Naminė degtinė.* — Dar daug kur varoma ir pardavinėjama, kaip iš Lietuvos spaudos matyti. Provincijoje ji vartojama ir įvairiems pareigūnams vaišinti.

(E) *Sovietų karo laivyno Baltijos jūroje vadai.* — Šiuo metu yra šie: Vyr. Baltijos laivyno vadas admirolas N. M. Charlamovas, to laivyno vyr. politrukas viceadmirolas V. Grišanovas, Rygos laivyno bazės vadas kontradmirolas I. M. Filatovas.

(E) *Nė pensininkams neduoda ramybės.* — Kaip praneša Vilniaus "Tiesa", visasąjunginis profesinių sąjungų centras išleido instrukcijas pensininkus įtraukti į masinį politinį ir šiaip visuomenininį darbą.

(E) *Dar trys kongresai Čikagoje.* — Liepos 18-19 dienomis įvyks Sandaros seimas, liepos 19-20 dienomis Tėvynės Mylėtojų Draugijos seimas, o liepos 20 d. prasidės Susivienijimo Lietuvių Amerikoje seimas.

(E) *Lietuvis dailininkas R. Viesulas.* — neseniai gavęs 3.600 dolerių premiją iš Guggenheimo fondo, ruošesi vykti į Europą. T. Valius laimėjo pirmąją premiją Canadian Society of Graphics Art parodoje už litografiją "Pabėgėliai,,.

— **Giriasi pralenkę Ameriką.** Panevėžio pieno kombinato pareigūnai per Vilniaus radiją pasigyrė, kad Lietuva sviesto gamyboje jau pralenkusi Ameriką, skaitant gamybą vienam gyventojui.

Skridimas stratosferon
RAKETŲ PRADŽIA — „V-1"

BUVO ATGABENTI DU DIDŽIULIAI KARSTAI

Naujoje raketų stovykloje, kurioje sąlygos buvo taip pat skurdžios, tarp daugelio vardų, kurie nuėjo į nežinią, atminime išliko talentingas kapitonas *Walter Dornberger,* kuris buvo raketų programos viršininkas (dabar jis yra Amerikoje taip pat ir yra „Bell Aircraft Co." prezidento technikinis padėjėjas). Jis greitai Kummersdorfe atkreipė dėmesį į studentą *Wernher von Braun,* kuris tada buvo 20 metų. Braun buvo kilęs iš Rytprūsių (dabar Lenkijos valdomų). Jo teoretinis nusimanymas ir fanatiškas užsispyrimas pagaminti oro laivą į erdves išskyrė jį iš kitų. Jau 1932 jis buvo padarytas civilinių specialistų viršininku kuklioje Kummersdorf raketų tyrinėjimo stoty.

*

1935 Kummensdorfo grupei pasisekė iššauti porą raketų, kurias jie tada pavadino „Max und Moritz". Pasisekimas davė pagrindo reikalauti naujos erdvesnės vietos stovyklai.

Wernher von Braun išvyko jos ieškoti. Ištisas savaites keliavo Baltijos pajūriais, iki sustojo nuošalioje vietoje, apaugusioje ąžuolais, pušimis, nendrėmis.

Kaip tyčia tai buvo ta pati vieta, kurią buvo pasirinkę ano filmo gamintojai savo fantastinei moters kelionei į mėnulį. Tai buvo vieta, vadinama paskiau išgarsėjusiu vardu — Peenemuende.

1936 gen. Kesselring patvirtino ją kaip „Kariuomenės bandymo stotį".

Kada stovykla buvo paruošta ir paskutinis darbininkas išvyko iš salos, milžinišku keltu buvo atgabenti du didžiuliai po 7 metrus ilgio „karstai". Juose buvo naujos raketos, kurias reikėjo išmėginti. Sargybos negalėjo nuo jų pasitraukti dieną naktį. Mėginimas pateisino viltis, bet ir paliko nusivylimo. Reikėjo naujo darbo pergalės.

1939 kovo mėn. buvo pranešta, kad atvyks apžiūrėti raketų Hitleris. Atvyko su general feldmaršalu Brauchitshu ir kt. Dornberger ir Braun nėrėsi iš kailio, aiškindami ir demonstruodami raketų būsimą reikšmę. Hitleris paniuręs tylėjo. Ir pasitraukęs iš bandymų vietos, gerdamas kantinoje mineralinį vandenį, taip pat netarė nė žodžio. Tik atsisveikindamas pasakė: „O vis dėlto tai milžiniška jėga".Paskui staiga ėmė įtikinėti, kad jis pats niekados nesėstų į raketinį laivą, niekados. Sėdo jis į šarvuotą automobilį ir išvyko.

Kai paskiau atvyko Goeringas, apžiūrėjęs, jis ėmė jaudintis, iš džiaugsmo ploti sau rankom per šlaunis ir fantazuoti apie ateities raketinius automobilius ir traukinius. Tačiau praktiškai dar ilgai karo vadovybę sunku buvo palenkti iš tradicinio įsitikinimo, kad raketa negalės pakeisti bombonešio, o svarbiausia — tai per brangus ginklas. Raketos šalininkai nesiliovė įtikinėję, kad bombonešio „gyvenimo" vidurkis yra 5 - 6 įskridimai į priešo teritoriją. Paskui paruošti jo įgulą kaštuoja trisdešimt kartų daugiau nei raketa, kurios išlaidas skaičiavo 38.000 markių.

Atėjo 1942. Karas reikalavo įtemti visas jėgas karo reikalam. *Peenemuende vyrai turėjo arba pagaminti naują ginklą, arba atsisveikinti su savo svajonėmis apie kelionę į beorę erdvę.*

1942 spalio 3 buvo padarytas naujas bandymas — paleista trečia raketa Peenemuende. Ji veikė puikiai ir pakilo 60 mylių. Dornberger, kreipdamasis į Brauną, kalbėjo: „Ar tu įsivaizduoji, ką mes šiandien padarėm?" *O taip,* — atsakė Braunas — *šiandien gimė erdvių laivas".*

KAIP ANGLAI VOGĖ RAKETŲ PLANUS

Anglijos žvalgyba buvo laikoma pati geriausia. Bet kai vokiečių raketų gamintojai iš Berlyno dingo, tai ir anglai ilgai nežinojo kur. Tik prieš pat karą jie patyrė, kad raketų centras yra Baltijos jūroje Peenemuende. Anglai labai tų raketų nevertino. Pats Churchillis žiūrėjo skeptiškai. Kiekvienas anglų moskitas — galvojo Churchillis — per savo „gyvenimą" numeta 125 tonas dinamito. Numeta su dideliu tikslumu. Tai yra geriau nei raketa su viena tona, kurios taiklumas gali būti 20 kilometrų į šoną.

Tačiau žvalgyba savo darbą dirbo. Didelėmis pastangomis Harris Denis Lowley, kurio žinioje buvo raketų sekimas, *pavyko įsprausti agentę į Peenemuendę.*

Tai buvo elzasietė Elena Bich, kuri buvo apginkluota kariuomenės kontražvalgybos dokumentais.

„Pst! Priešas klauso!" Tai buvo visoje Vokietijoje išgarsintas šūkis. Juo labiau jis buvo svarbus Peenemuende. Nuo 1942 Vokietijos vyriausybė vis daugiau ėmė dėti vilčių į raketą. Labiau reikėjo saugoti ir jos paslaptis. Peenemuendėj 1943 m. pasirodė pats Himleris, SS vadas, pasirūpinti, kad paslaptys būtų saugojamos. Joms prižiūrėti jis paskyrė grupės vadą Mazov iš Stettino. Bet anglų žvalgyba dėl jo paskyrimo džiaugėsi:

„Mazovo paskyrimas tai mums palengvinimas. SD labiau susirūpinusi vidaus priešais nei užsieniais. Pats Mazov yra plepis ir perdaug nugeria. Kas Peenemuendėj dedas, kas jam patikėta kaip didelė paslaptis, jis pasakoja savo partiečiam Zinkowitz smuklėje".

Mokslas — MENAS — Literatūra

LIETUVIŠKOJO „MARTIN FIERRO" VERTIMO SULAUKUS

Charakteringiausias kūrinys iš taip vadinamos "gaucho" literatūros ir tiksliausiai vaizduojąs Argentinos organizavimosi laikotarpį yra Josė Hernández *Martin Fierro* (I d. išėjo 1870, II — 1872 m.), kurios susilaukė labai didelio pasisekimo ir prielankių ivertinimų ne tik Argentinoj, bet ir iš garsiausių ispanų kritikų (Menéndez y Pelayo ir Unamuno).

Veikalas yra beveik ištisai rašytas šešeeiliais posmais, nors kartais įsiterpia ketureiliai ir taip vadinamieji "romances".

Nuostabu, kaip, palyginus neilga poema, suburia tiek daug ir taip tiksliai apibudintų personažų, įvykių ir Argentinos tipiškų gamtovaizdžių.

Poema, sukurta populiarioje to laiko kalboje, yra beveik neįmanoma tiksliai išversti į svetimą kalbą. Bendrai, tos rūšies veikaluose yra nepaprastai daug kalbos savumų, išsireiškimų, kuriuose ne tik žodžių prasmė, bet ir jų skambesys turi svarbos. Todėl aišku, kad visi vertimai daug savo autentiškumo ir grožio praranda, o ypač nukenčia tie, kuriuose yra daug regionalizmų. Ir tik gerai mokąs kalbą, palyginimus, išsireiškimus, papažistąs tą kraštą, jo papročius ir vidujinę santvarką, gali imtis versti veikalą.

Imkim pavyzdžiu kad ir tokį paprastą išsireiškimą —"Soy toro en mi rodeo..." kurį tiksliai išversti ir perduoti tą sąvoką, kuri susidaro ją išgirdus ispaniškai, labai sunku, nekalbant jau apie specifinius kasdieninius "gaucho" darbo įrankius ar aprangą. Šiems dalykams lietuviškų žodžių neturime, vertime jie yra dirbtini, o jų nepažinus, skaitant darosi ir nesuprantami. Visų šių skirtumų pasekmė yra ta, kad, nežiūrint ir geriausių vertėjo sugebėjimų, pakinta veikalo dvasia, ir negalime ją perduoti taip, kaip ji yra jaučiama, skaitant originalą.

A. Vilutis, išversdamas Martyną Fierro, parodė gilų lietuvių ir ispanų kalbų mokėjimą, nors kai kurie jo naujadarai mums ir skamba keistokai; betgi jie yra tiek tikslūs, kiek lievių k. tai leidžia. Galima tikėtis, kad deugelis tų žodžių pereis į mūsų kasdieninį žodyną, nes iki šiol mes pasitenkindavome juos vartoti, pridėdami lietuvišką galūnę.

Nors savo įžangos žodyje p. A. Vilutis sako, kad daugiau laikysis turinio ir prasmės, bet

Poetas José Hernández parašęs „MARTIN FIERRO".

galime pastebėti, kad kiek leido aplinkybės, per visą veikalą buvo išlaikytas ir stilius.

Nežiūrint visų kliūčių, o jų, kaip minėjome, buvo nepaprastai daug, vertėjas sekmingai įvykdė savo užsimojimą, ir lietuviška visuomenė, kuriai neįmanoma naudotis ispanų k. rašyti veikalai, galės susidaryti gana tikslų vaizdą apie Martyną Fierro. Be to, mūsų tautiečiams bus ir aiškiau, kodėl ši poema taip augštai vertinama Argentinos literatūroje Veikalas praplės lietuvio skaitytojo akiratį, ir iki šiol yra savo rūšyje vienintėlis. Tikimės, kaip Josė Hernandez nepasitenkino I dalimi, taip ir A. Vilutis nepaliks mus be II dalies, be kurios neturėtumėm pilnos šios svarbios Argentinos epopėjos. Į daugelį pasaulio kalbų yra išverstas "Martin Fierro" Argi mes, lietuviai, galim atsilikti?

Šio straipsnelio tikslas nėra Martyno Fierro vertimo kritika, bet paprasti komentarai, susidarę perskaičius tą lietuvičką vertimą. P. A. Vilutis yra žinomas, kaip seniai tuo reikalu domėjęsis ir daug šioj srityje dirbęs asmuo.

Josė Hernandez Martynas Fierro. Vertė Antanas Vilutis, Buenos Aires, 1958 m.

L. R.

PASKIRTA „AIDŲ" PREMIJA

„Aidų" literatūros premijos komisija, susidedanti iš pirmininko Antano Vaičiulaičio, sekretoriaus Vlados Prosčiūnaitės, narių — Leonardo Andriekaus, Stepo Zobarsko ir Leonardo Žitkevičiaus, 1958 m. balandžio 20 d. savo posėdyje Brooklyne „Aidų" grožinės literatūros premiją visais balsais paskyrė Albinui Baranauskui už jo novelių rinkinį „Sniego platumos", kuriame autorius brandžia kalba ir stilium bei skaidriu humoru pavaizdavo tradicinę lietuviškąją buitį, atskleisdamas joje naujų ir gaivių atspalvių.

Premija įteikta balandžio 27 d. „Aidų" koncerte — literatūros vakare Toronte.

▪ *Rašyt. Stepas ZOBARSKAS* yra paruošęs ir spaudai atidavęs lietuvių liaudies pasakų rinkinį — *Lithuanian Folk Tales.*

Jurgio Bielinio mirties sukaktis

Šįmet suėjo 40 metų, kai mirė, sulaukęs 72 metus mūsų žymiausias, energingiausias knygnešys Jurgis Bielinis.

Jis kovojo prieš rusų administracijos rėžimą Lietuvoje, prieš baudžiavą, iš Prūsų nešė ir platino knygas, kurių ir pats buvo parašęs.

Turėdamas ryšių su Mažąja Lietuva, Bielinis aplankė vyskupą Valančių, kuris jau buvo parašęs keletą knygelių. Jas Bielinis nugabeno į Mažąja Lietuvą kartu su Vyskupo Valančiaus jam įduotais keliais tūkstančiais rublių toms ar kitoms knygoms spausdinti. Tuos pinigus Bielinis perdavė Tilžės Katalikų kun. Zibermanui, kuris ir išvystė didelį lietuviškų tikybinių knygų spausdinimą. Bielinis daug pasitarnavo tėvynei ir bažnyčiai.

Savo gyvenimo šūkį Bielinis pasistatė tokį: Nemirsiu, kol maskoliai iš Lietuvos neišeis. — Ir tikrai susilaukė to laiko.

Ir šiandien turim tokių knygnešių, taurių lietuvių, kurie taip pat širdy kartoja tą patį Jurgio Bielinio šūkį: *Nemirsiu, kol maskoliai iš Lietuvos neišeis...*

ALGIRDAS GUSTAITIS Tarptautiniame filmų Almanache

Nuo 1955 metų Hollywoode filmų centro pripažintas kaip lietuvių spaudos atstovas Hollywoodo filmų studijoms Algirdas Gustaitis minimas 1958 metų „Internacional Motion Picture Almanac". Jo vardas ten buvo ir tame arti 1000 puslapių almanache 1957 metų laidoje. Almanache yra informacijos apie viso pasaulio filmų pramonę, įskaitant ir Sovietų Sąjungą, bet Lietuvos vardo „International Motion Picture Almanac" nėra.

Juozui Pronskui 65 metai

Šįmet suėjo 65 metai žinomam rašytojui ir žurnalistui Juozui Pronskiui. Jis išgyveno kelis metus Kanadoje, Winnipege, dirbdamas tolimą ir svetimą darbą jo pašaukimui. Pagaliau jis vėl dirba savo mėgiamą darbą — spaudos darbą. Dabartiniu metu Juozas Pronskus yra „Naujienų" bendradarbis.

Juozas Pronskus yra gimęs gilioje Žemaitijoje — Kretingos apskrityje. Dar jaunas būdamas pradėjo reikštis lietuvių spaudoje. Savo vaisingiausius metus jis turėjo 1919-23 m. kada jis rašė talentingus feljetonus, pasirašydamas Aklasmatė. Jį tada pažinojo veik visa Lietuva kaip gabų feljetonistą ir mokantį iškelti kai kurias ką tik atgimusios Lietuvos negeroves. Vėliau jis iškilo į spaudos viršūnes, bendradarbiaudamas Lietuvoje, Liet, Žiniose, Trimite, Klaipėdos Žiniose, Vakaruose ir kitur. *Kl. P.*

▪ *Rašyt. Vytautas ALANTAS* šįmet atšventė savo 25 metų literatūrinio darbo sukaktį. Ta proga Detroito Lietuvių Kultūros Klūbas mūsų rašytojui surengė akademinio pobūdžio pagerbimą.

▪ *V. K. JONYNO* 50-ties metų jubil. meno parodos iškilmingas atidarymas įvyko š. m. balandžio 19 d. 7 v. v. Čiurlionio galerijoj, Jaunimo centre.

▪ *AMERIKOS Lietuvių Mokytojų* sąjunga, jausdama, kad jaunimui trūksta tinkamų knygų, kas metai skiria 250 dol. literatūrinę premiją ir leidžia įvairias jaunimui skirtas knygas.

▪ *Išėjo Lietuvių ENCIKLOPEDIJOS XIII tomas*, apimantis *Kr — Kž.* Šį tomą redagavo Pr. Čepėnas, leidėjas — Juozas Kapočius.

Gera būti Mažiems

KATINĖLIS, GAIDELIS IR LAPĖ

ŽMONIŲ PASAKA

Mažoje pirkelėje gyveno kartą katinėlis ir gaidelis. Vienas eidavo medžioti mėsos, antras darbuodavosi po namus.

Vieną dieną katinėlis išėjo, kaip visada, į medžioklę, gaidelis trobelėje virė kopūstėlius, laukdamas medžiotojo parnešant pavilgos. Tik šit — kur buvęs kur nebuvęs — beldžiasi kažkas į duris. Gaidelis numano, kad čia ne savas, o kažkas visai kitas. Klausia, kas gi čia toks? Bet tenai buvo laputė gudragalvė. Ta ėmė gailiai meiliu balseliu prašytis ir dejuoti:

— Tu, mano auk.so giminėle, aš nesu nei koks piktadaris, šąla kojelės, šąla rankelės, atidaryk, įleisk sušilti! Šąla, labai šąla!

Gaidelis atsako:

— Katinėlis išeidamas man visada prisako, kad nieko neleisčiau į vidų. Negaliu leisti.

Bet toji klastininkė nenurimo ir mokėjo taip apsimetinėti, ir liežuvį ploninti, jog durys galų gale atsidarė. Ji tuoj įsmuko į vidų, šokinėjo, šildėsi ir nebeįmanė, kaip begirti šeimininką, kad jis esąs ir išmintingas, ir gailestingas, ir visokio geriausio žodžio vertas. Gaideliui dėlto svečias labai patiko, ir jis niekaip negalėjo suprasti, kodėl katinėlis šiaušiasi prieš svečius, juk jie tokie malonūs ir nieko pikto nedaro. Gerai sušilusi, lapė ėmė klausinėti:

— Ką čia gero verdi?

— Verdu kopūstėlius.

— Gal duotum paragauti?

Gaidelis davė, žinoma.

— Ai, kokie gardūs! — pataikavo laputė.

Lapė dar kartą paragavo, tada čiupo vargšą gaidelį ir išdūmė į savo namus.

Parėjo katinėlis. Pirkelės durys atdaros, gaidelio nebėr. Ką daryti? Visiškai nusiminęs, ėmė pėdas uostyti. Nusekė lig pat laputės olos. Dabar jis suprato, kas atsitiko. Galvoja šiaip, galvoja taip. Norėtų kaip nors savą draugą gelbėti, nes gal dar jis oloje tebėra gyvas. Tad katinėlis tuoj nuskubėjo į miestą ir nusipirko smuiką. Vėl nudrožė prie olos, prie pat angos, ir pradėjo groti, gailiai, jausmingai.

Oloje gyveno trys laputės: pati senė ir dvi jos dukterys. Gražią muziką užgirdusi, viena jauniklė eis pažiūrėti, kas ten taip groja. Bet lig tik ji galvą iškišo, katinėlis kapt pagavo, ištraukė ir papiovė. Ir vėl groja. Antroji jauniklė neberimsta oloje, eis ir ji pažiūrėti, gal — ką žinai? — bus galima smagiai pašokti. Šitą katinėlis irgi nudaigojo.

Senė dabar paliko viena. Krosnis kūrenosi, pyrago tešla užmaišyta, rūgsta, iš geldos verčiasi, gaidelis surištom kojom pasuolėn plastena. Senė laukė, laukė, mato, kad nieko nebus, dukterys pačios taip greit neis namo. Pradėjo pykti:

— Tos tinginės, pasileidėlės! Aš žinau, jos pradėjo šokti, ir joms nei negalvoj, kad reikia krosnį žerti, pyragą kepti, gaidelis piauti, nupešti ir kepsnį pataisyti. Palaukš, kad paimsiu šluotą toms tinginėms, tai eis jos man prie darbo, ir tas muzikantas gaus savo dalį. Vaikščios jis čia man darbo gaišinti!

Repečkojasi pati laukan, šluotą užpakaly velka. Tik spėjo galvą iškišti, muzikantas kapt nutvėrė ir ją ir nugalavo, nors iš pradžių ji ir pyko, kam pasileidėlis drįsta iš jos juokus daryti tokiu negražiu būdu.

Katinėlis grojo dar kurį laiką, bet kai jau nieko daugiau nebesulaukė, tai įlindo į olą pats. Čia jis atrado savo draugelį vos begyvą iš baimės kepurnojantis. Atrišo virves, gerai aplupo už neklausymą. Tada juodu abu išsižėrė krosnį, prisikepė juokdamiesi pyragų ir valgė kaip baliuje. Daug raguolių parsinešė namo. O gaidelis nuo to karto nieko daugiau nebeleisdavo į vidų, kaip tiktai katinėlį.

——

PATARLĖS

Darbas — laimės šaltinis.
Atitiko kirvis kotą.
Moki žodį — žinai kelią.
Devyni amatai — dešimtas badas.
Galva visą žmogų vedžioja.
Duona verkia tinginio valgoma.

UŽDAVINYS

1. — — — — — —
2. — — — — — — —
3. — — — — — —
4. — — — — —
5. — — — — — — — —
6. — — — — — — — —
7. — — — — — —

Brūkšnelių vietoje įrašykite raides. Statmenai pirmoje eilutėje gaunama mūsų Tautos Himno autoriaus pavardė. Gulsčiai turime gauti šiuos pavadinimus: 1. Laikinoji Lietuvos sostinė. 2. Rytų Lietuvos apskrities miestas. 3. Upė, įtekanti į Nemuną. 4. Moteriškas vardas. 5. Istorinis kalnas prie Nemuno. 6. Lietuvos uostas. 7. Apskrities miestas Dzūkijoj. Uždavinys vertinamas 10 t.

Atsakymus siųskite „Laiko" redakcijai.

MĮSLĖS

1. Be kirvio, be grąžto tiltą padirba (1 t.).
2. Du ratu pagiryje stovi (1 t.).
3. Vienas sako, du mato, du klauso (1 t.).

Sekmadienio Rinčiai

PIJUS IX — MARIJOS POPIEŽIUS

Prasidėjo Marijos Metai, skirti paminėti 100 metų sukakčiai nuo jos pasirodymo Prancūzijoje, Liurde. Pasirodymas garsus ir tuo, kad jame Dievo Motina pasisakė esanti nekaltai pradėtoji, tuo patvirtindama Bažnyčios dogmą, paskelbtą preš ketverius metus 1854 m. Ta proga

MISTINĖ ROŽĖ

pravartu prisiminti ir tą popiežių, kuris šį paskelbimą įvykdė, būtent Pijų IX-jį; juo labiau ir dėl to, kad šio Marijos apaštalo beatifikacijos byla jau gana pažengusi ir gal galėsime netrukus jam teikti altorių garbe.

Vert. prierašas

1846 m. birželio 1 d. mirė popiežius Gregorijus XVI. Kard. Mastai (būsimasis Pijaus IX, atlikęs už garsųjį velionį iškilmingas Mišias, išskubėjo Romon naujo popiežiaus rinti. Rinkimuose dalyvavo ir kardinolas Mikara. Šis kapucinas vieną kartą gan iškalbiai ir nesivaržydamas sakė Romoj pamokslą popiežiaus Leono XII-jo akivaizdoj ir užgavo kelis augštus klausytojus. Šie pasiskundė popiežiui, tikėdamiesi, kad jis įžulųjį pamokslininką prives prie tvarkos ir užkraus jam nelengvą algailą. Po kelių dienų užgautieji teiravosi popiežiaus, ar jau nubaudė pamokslininką pagal jo nuopelnus. "Taip, taip", atsakė popiežius. "O kokią atgailą jam uždėjot?" "Pakėliau jį kardinolu". Konkliavoj jis buvo kardinolų dekanas. Kai kurie net galvojo, kad jis bus išrinktas popiežium. Pats kardinolas Mikara taip samprotavo. "Tai galėtų atsitikti, jeigu kipšas į rinkimus įsimaišytų; bet jei Viešpats Dievas įsikiš, išrinktuoju bus ne kas kitas, kaip kardinolas Mastai". Taip ir įvyko 1846 m. birželio 16 d. kard. Mastai, Imalos vyskupas, užkopė ant popiežiaus sosto kaip Pijus IX. Jis buvo vainikuotas Šv. Petro katedroj birželio 21 d., nors dar buvo išrinktas Quirinalo rūmuose. Senoji pranašystė Pijui IX jam pridėjo dar vardą "Crux de cruce" (Kryžius nuo kryžiaus). Šis vardas iš tikrųjų buvo prasmingas: Pijui IX-jam teko gerti kančių taurę iki pat padugnių. Jis užsitarnavo taip pat ir garbingą Marijos Popiežiaus varda.

Jau su savo motinos pienu Pijus IX buvo įsiurbęs meilę ir pagarbą Dievo Motinai. Šis vaikiškas pamaldumas nuolat augo. Jis dėkojo Marijai už savo kunigišką pašaukimą ir jam reikalingą sveikatą. Įvairiose pareigose, kurias teko jam eiti, vis labiau ir labiau spindėjo jame uolus Marijos gerbimas, ypač jos nekaltojo prasidėjimo. Šios privilegijos kilnumas ir didumas buvo jo mėgiamiausia tema sakant pamokslus. Tapus popiežium, pirmoji jo enciklika turi šį paraginimą: "Šaukimės nuolat Dievo Motinos, nekaltosios Panos Marijos užtarimo pas Dievą. Ji yra mūsų visų mieliausioji motina, tarpininkė, užtarytoja, patikimiausia viltis ir tvirčiausiasis pasitikėjimas. Jos užtarimas pas Dievą yra už viską galingesnis, už viską naudingesnis".

Gyvendamas Gaetoj kaip pabėgėlis nuo Romoj siaučiančios revoliucijos, 1829 m. vasario 2 d. Popiežius nuo Kryžiaus išleido viso pasaulio vyskupams aplinkraštį, kuriame teiravosi nuomonės apie Marijos nekalto prasidėjimo paskelbimą tikėjimo dogma. "Mes patys", rašė šv. Tėvas, "jau nuo pat mūsų popiežystės pradžios su didžiausiu uolumu rūpinomės šiuo svarbiu reikalu ir siuntėme augštyn savo nuolankias maldas, kad Dievas apšviestų mūsų dvasią. Savo dangiškosios malonės šviesa". Sekančių metų bėgyje viso katalikiškojo pasaulio vyskupai vienbalsiai atsakė, kad visi pamaldūs tikintieji su savo ganytojais pripažįsta šią Marijos privilegiją ir nedviprasmiškai šiai paslapčiai reiškia savo pamaldumą. Kas link laiko tinkamumo šiai dogmai skelbti, taip pat dauguma atsakė teigiamai; tik keletas vyskupų buvo kitokios nuomonės.

Po rimto apsvarstymo Pijus IX priėjo nuomonės, kad laikas yra tinkamas, ir sukvietė visus Romon galutiniam pasitarimui ir iškilmėms. 1854 m. lapkričio 24 d. 12 val. visas susirinkimas sukalbėjo "Viešpaties Angelas", Keletą akimirksnių buvo praleista tyloj, tepasikeičiant vos keletu žodžių. Po to staiga visi prapliupo ovacijomis bei pritarimo šauksmais Šv. Tėvui. Visi kaip viena burna šaukė: "'Petre doce nos, confirma fratres tuos (Petrai, mokyk mus, stiprink savo brolius)". Gi pamokymas, kurio ši rinktinė minia Bažnyčios vardu reikalavo iš Šv. Tevo Pijaus IX-jo, buvo paskelbimas tikėjimo dogma Marijos nekalto prasidėjimo. Šis pritarimo šauksmas buvo panašus į tą, kuris girdėjosi Efezo susirinkime 431 m., kai buvo paskelbta tikėjimo dogma Marijos dieviška motinystė. Šv. Tėvo troškimas taip pildėsi, kad gruodžio 1 d. slaptame kardinolų pasitarime buvo galima paskirti gruodžio 8 d. šios dogmos iškilmingam paskelbimui. Visa Roma laukė šios šventės su didžiausiu įtempimu. Jos išvakarės buvo debesuotos ir lietingos. Naktį lietus liovėsi, debesys išsiskirtė, gražus, tyras dangus, prisitaikydamas prie šventės nuotaikos, apgaubė Amžinąjį Miestą. Žmonių minia, kurios Šv. Petro katedra nebuvo mačiusi jau daugelį metų, užpildė erdvųjį dievnamį, 54 kardinolai, 42 arkivyskupai, 100 vyskupų iš visų pasaulio kraštų, išskyrus Rusija, dalyvavo šventėje. Ji prasidėjo 8 v., bet tik 20 min. po 11 val. teatėjo iškilmingasis Nekaltojo Prasidėjimo Dogmos paskelbimo momentas. Visos Romos varpai ir Angelų Pilies patrankos paskelbė "miestui ir pasauliui" didįjį įvykį. Pats popiežius buvo taip dogmos paskelbimo paveiktas, kad du kartu užsikirto jo balsas, o akys prisipildė ašaromis. Sekančios dienos rytą kalbėjo Šv. Tėvas susirinkusiems vyskupams, išreikšdamas savo džiaugsmą dėl šios šventės. Tarp kitko iškėlė tuolaikines klaidas bei reikalus, nurodydamas mielosios Dievo Motinos globą kaip priemonę joms nugalėti ir gydyti.

Po trejų metų Marijos Gimimo šventės proga pašventino Šv. Tėvas Romoj, Ispanijos aikštėj, puikią 60 pėdų augščio marmuro koloną, kuri laikė iškeltą bronzinę Nekaltosios statulą. Ši kolona turėjo būti nuolatinis priminimas Šv. Tėvo Pijaus IX-jo žodžių, ištartų Marijos Nekaltojo Prasid. dogmos paskelbimo proga: "Mūsų veidas spindi džiaugsmu, mūsų liežuvis šlovina Dievą; teikiame Jėzui Kristui mūsų Viešpačiui nuolankiausią ir karščiausią padėką, nes Jis be mūsų nuopelnų, iš Savo ypatingo gerumo suteikė mums šį garbinga džiaugsmą atiduoti savo Motinai šią garbę ir šlovę."

Ant. Maria, Kap.

Vertė *kun. Ant. Nockiūnas, MIC*

ALOYZAS BARONAS

AŠ NE MAŽYTĖ

Dėdė sakė aš mažytė,
Kaip pelytė, kaip pelytė,
Bet už gaidį aš didesnė
Ir už katiną greitesnė.

Aš patraukiu vežimėlį,
Pavežioju savo lėlę,
Ir mane mamytė kelia
Eit kas rytą į darželį.

ALGIUKO ARKLYS

Mūsų Algelis
Nemoka verkti,
Todėl tėvelis
Jam pirko arklį.

Arklį su kojom,
Arklį ant ratų
Todėl kai joji
Jisai nekrato.

Vaikai, kas turit
Arklį medinį,
Kviečia Algutis
Eiti lenktynių.

ŠYPSOKIMĖS

— Kas yra toliau nuo mūsų, Kinija ar saulė?
— Kinija.
— Kodėl?
— Todėl, kad saulę matom, o Kinijos — ne.

*

KATALIKAI IR SEKTOS

Katalikų bažnyčia buvo Kristaus įsteigta 33 m. Nuo to laiko pasaulyje atsirado klaidatikių. Kad katalikų Bažnyčia yra tikroji, galima matyti iš tų skaičių ir datų, kada atsirado kitos sektos. Štai Armenų bažnyčia atsirado 491 m., turi apie 2 milijonus narių. Ortodoksų bažnyčia atsirado 1054 m. Jai priklauso 125 mil. žmonių. Liuteronai atsirado 1517 m. įsteigti Martyno Liuterio, turi apie 68 milionus tikinčiųjų ir yra pasiskirstę į 20 kitokių skirtingų tikėjimų. Anglikonų bažnyčia turi apie 30 milijonų narių. Įsteigta 1534 m. karaliaus Henriko VIII. Amerikoje atsirado apie 1792 metus.

Presbiterijonų sekta atsirado 15560 metais. Ją įsteigė Jonas Kalvinas Šveicarijoj ir Amerikoj yra net devynios sektos.

Menonistų sekcija yra įsisteigusi 1636 m. Jos steigėjas yra Menno Simonis, Olandijoj. Amerikoj yra 16 skirtingų tos sektos rūšių. Kongregacionalų sekta įsteigta 1580 metais Anglijoj Robert Brown. Baptistai įsteigti 1608 metais Jono Smitho Olandijoj. Amerikoj jų yra net 19 įvairių sektų. Kvekeriai įsteigti 1648 m. George Fox Anglijoj.

Metodistai įsteigti Anglijoje 1728 m. John Wesley. Amerikoje yra jų net 19 skirtingų sektų. Evangelikų bažnyčia įsteigta Pennsylvanijoj 1803 m. Jacob Albright. Adventistai įsteigti apie 1840 m. Bostone. Yra adventistų penkios sekcijos. Jumpers bažnyčia įsteigta 1758 m. Anglijoj Annes Lee. Unitarionai įsteigti 1645 m. Anglijoj. Mormonai įsteigti 1830 m. Joseph Smith, Amerikoje. Salvation Army įsteigta 1878 Anglijoj Wm. Booth. Krikščionių mokslo bažnyčia įsteigta 1879 Bostone. Krikščionių katalikų bažnyčia iš Ziono įsteigta 1870-90 m. Zion City, Ill., J. A. Dowie. Church of God turi 200 atskirų pavadinimų Amerikoj. Jehovos liudininkai įsteigti 1884 m. Charles Taze Russell, Penn., vėliau vadovavo Rutherford. Lenkų tautinė bažnyčia įsteigta 1897 m. Honduro Scrantone, Pa.

Kaip matome daugelis religijų įsisteigė tik praėjus daugiau tūkstančio metų Kristui gimus. Tikroji religija yra katalikų, kurių šiuo metu yra pasaulyje apie 460 milionų.

L. Aug.

KIEK JAV TIKINČIŲ IR NETIKINČIŲ

Amerikos statistika 1957 kovo mėn. apklausinėjo savonorišku būdu, kokio kas yra tikėjimo. Du iš trijų amerikiečių pasisakė esą protestantai, vienas iš keturių — katalikas.

Visų amerikiečių 96 proc., kurie yra vyresni nei 14 metu, pasisakė priklausą vienam ar kitam tikėjimui, 3 proc. nepriklauso jokiam tikėjimui ir 1 proc. tuo klausimu neatsakė.

Skaičiais imant, protestantų pasirodė erą 79 mil., katalikų - 30.700.000, žydų - 3.900.000, kitų tikėjimų - 1.500.000, be tikėjimo 3.200.000.

Tarp protestantų didžiausia grupė esą baptistai - 23.500.000, toliau metodistai - 16.700.000, liuteriai - 8.400.000, presbiterijonai - 6.700.000.

KATALIKIŠKI LAIKRAŠČIAI KANADOJE

Angliškai kalbančioje Kanados dalyje yra leidžiami 73 katalikiški laikraščiai bei žurnalai, kurie iš viso turi apie 5 milijonus skaitytojų.

*

KATALIKYBĖ AUGA AFRIKOJE

Į Chicagą atvykęs tėv. Richard Walsh, 18 metų dirbęs Afrikos misijose, papasakojo, kad katalikybė gražiai auga Afrikoje. Pvz. Tanganike jau yra apie 200 vietinių kunigų ir apie 700 afrikiečių seslių.

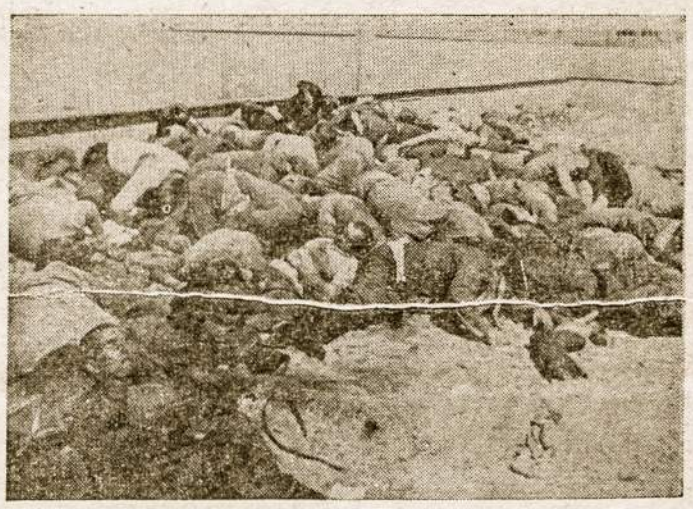

ŽUVOME UŽ TIKĖJIMĄ IR TĖVYNĘ...

— *Kun. PAUL ADENAUER,* Vakarų Vokietijos kanclerio sūnus, kovo mėn. buvo atvykęs į JAV trumpam vizitui. P. Adenauer — jėzuitas mokytojas ir misionierius svečiavosi pas gen. Patrich J. Hurley.

*

KOREJOS KATALIKAI

Pagal vyskupo T. Quinlan patiektas žinias, Korėjos katalikai kasmet priauga 31.000 tikinčiųjų. Šių metų pradžioje Korėjoje buvo 300.000 katalikų, 80.000 žmoniu, kurie ruošiasi krikštui. 350 kunigų ir 1652 katekistai. Katalikų Bažnyčia išlaiko Korėjoje 49 mokyklas, 32 našlaičių namus 36 ligonines ir 14 klinikų. Našlaitynams, ligoninėms ir klinikoms vadovauja vienuolės. Katalikų skaičius Korėjoje kasmet labai sparčiai auga.

—o—

KELIONIŲ REPORTAŽAS

TEN, KUR GYVENA IR DIRBA VAMZDELIŲ FABRIKANTAS PRANAS BALTAKIS.

Man pažįstamos visos šios gatvės. Net ir užkampiai. Juk aš čia prieš kurį laiką gyvenau. Taigi, einu... Bet kas čia? Lyg nauja, ne taip, kaip buvo.

Einu ir dairausi. Nieko, pagaliau, ir nuostabaus — Buenos Aires taip kinta. Statosi nauji namai. Po savaitės negalima pažinti vietovės.

Tikrai ši gatvė pakito. Negaliu rasti net vietos, kuri man taip pažįstama ir žinoma buvo.

Prieš mane išauga aukšta tvora — kombinacija dirbtinų akmenų su krėstu tinku. Viršus raudonuoja čerpėmis. Garažas.

Taip, čia tikrai gyvena p. Pranas Baltakis, vamzdelių traukimo fabrikantas. Tai rodo ir namo numeris, Martiniano Leguizamón 2969. O taip dar nesenai čia buvo nušiurusi tvorelė, padengta rusvai dažyta skardos plokšte.

Skambinu, Tarpvarty pasirodo šeimininkas ir nusišypso.

— Žinodamas Jūsų palankumą spaudai, užėjau aplankyti ir apžiūrėti įmonę, — sakau savo atvykimo tikslą.

Aš tuo visai ir neabejoju. Gerai pažįstu Praną Baltakį. Einu paskui jį naujai klotu taku.

— Vos radau, taip pakito vietovė, — tariu. — Gražaus darbelio ir pinigo įdėjai.

— Tai, mat, kaip čia sakyti... Turėjau, reikėjo taip padaryti. Visą laiką taip negalime gyventi, — aiškina savininkas.

Aš prisimenu, kas čia buvo prieš porą metų. Pora kambarių, du apgriuvę sandėliai ir neva „galponas", suremtas iš medinių stulpų ir smaluotu popieriaus stogu. Kai lydavo, per visus kampus bėgdavo vanduo į vidų. O reikėjo taip dirbti, reikėjo užkalti pinigo naujiems pastatams. Ir pavyko.

Šiandien čia visa nauja. Sodelis, turįs 12 metrų ilgio, visas išcementuotas. Tik medžiams ir gėlėms paliktos vietos. Gyvenamasis namas pertvarkytas, pristatyta dar pora kambarių, raštinė ir didžiulis — 12 m. ilgio ir 8 metrų pločio galponas.

Viduje naujos vamzdelių traukimo mašinos ir krūvos — žalvario ir vario medžiagos darbui.

— Gražiai įsitaisyta, — tariu. — Reikia tik pasveikinti.

— Bet kiek man kainavo sveikatos ir darbo, — vėl sako P. Baltakis. — Tai šių mano rankų nuopelnas, — parodo rankas.

Čia trumpai papasakoja, kai 1930 m. iš Rokiškio apskr. atvyko į Argentiną, kai, siaučiant čia nedarbui, net į Pampos provinciją teko nukilti, toliau du metu visai be darbo būti ir įvairiose vietose bastytis. Kągi, buvo vargo ir skurdo pirmieji metai Argentinoje. Jei ne vandenynai, pėščias sugrįžtum į Lietuvą. O tėvams, giminėms — nė žodžio apie tai. Kaip gali rašyti apie tą vargą, į kurį pats savo noru veržėsi. Ir gėda ir pikta.

Pagaliau teko įsikibti kailiukų dirbtuvėj už 1,50 pezo už 9 val. O po 13 kruopštaus ir intensingo darbo metų buvo nupirkta ir pati dirbtuvė, kurią po 2 metų teko likviduoti ir pereiti į naują — vimzdelių traukimo sritį.

— Nors laikai kiek pablogėjo, — sako toliau P. Baltakis, — bet mus jau negąsdina. Turiu dabar bendrininką, kuris žiūri darbą, o aš rūpinuosi išdirbinių pardavimu.

Tikrai, žmonėms, taip užsigrūdinusiems ir tiek išgyvenusiems, negali, būti baisūs jokie pavojai.

— Aš vyksiu reikalais į miestą ir, jei būtų jums patogu, galėčiau pavežinti iki namų, — pagaliau taria P. Baltakis.

Aš dėkoju ir einu į garažą, kur yra naujo modelio žalsvos spalvos autas.

— Mat pernai ji pirkau. Sunku apseiti be auto, kai tų reikalų yra daug, — mosteli ranka.

Sėdam į autą ir skriejam Buenos Aires gatvėmis. Tvirtos rankos valdo vairą ir aštrus žvilgsnis. Kaip ir išviso sukaupiamas didžiulės lietuvio pastangos nugalėti bet kokias kliūtis ir žengti į šviesesnį rytojų.

—*Just.*

PADĖKA

Jausdamas malonią pareigą viešai padėkoti materialiai man padėjusiems visuomeniniame darbe su „Liberación Europea", kur dalyvauja keturiolika tautų, prašyčiau paskelbti aukotojų sąrašą: pp. Albinas Jusys — 500 p., Stasys Deveikis, Jonas Balčiūnas ir p. Babronis, skautų vadas, po šimtą pezų kiekvienas ir p. R Klimansskis — penkis. Įmokėjimo kvitai pas mane. Be to, nuolat remia mane nuolatinis šitame darbe pagelbininkas, kuris reikalui esant, jau yra davęs kelis šimtus.

Galiu energingai veikti, nes tautiečių lietuvių parama leidžia man sveikatą taisyti Kordobos kalnuose ir Tigres Deltoje. Šia proga už šitokią galimybę dėkoju p. K. Čibirui iš Montevideo ir p. F. Stungevičiui čikagoj, o Argentinoj — pp. Petravičiams, Kaireliams, Palšiams, Paršeliams, p. Filipui Vaitkevičiui, panelėms V. Žekytei ir D. Šabunaitei ir, be to, nuolatiniems mano remėjams — A. Vitkauskui, Wilde, Apanavičiams, Quilmes, Ponui Ignui Padvalskiui ir ypatingai Tėvams Marijonams, kurių prieglobsty gyvenu ar tai Avellanedoje, ar Villa del Dique.

Su pagarba —

T. Daukantas.

1958. V. 25 d.

BERISSO

Išrinko Naują Valdybą

Savišalpos ir Kultūros d-ja „Nemunas" š. m. gegužės mėn. 11 d. išrinko naują Valdybą, kuri pasiskirstė pareigomis taip: pirm. — *Povilas Mažuolis*, vicepirm. — *Pranas Dulkė*, I sekr. — *Birutė Berontas*, II sekr. — Jonas J. Jakus, III sekret. — *Juozas Meškinis*, kasin. — *Petras Navickas*, kasin. pad. — *Jonas Murza* ir nariai — *Pranas Ivoškevičius, Viktoras Pavilonis, Vladas P. Čečys, Alfonsas Kalibatas, Vincentas Barauskis ir Juozas Meškinis.* Kandidatai —*Telesforas Baubinas* ir *Alfonsas Gabriūnas.* Į Revizijos Komisiją išrinkti: *Vytautas Avilitis, Brunas Gavėnas, Jonas Šakalys* ir nariais — *Viktoras Streiys* ir *Ed. C. Ivoškevičius.*

—**Koresp.**

▪ *SLA pirmininkas Henrikas Šimkūnas* nuo š. m. birželio mėn. 1 d. dėl darbo ir kitų priežasčių pasitraukė iš pirmininko pareigų. Pirmininko pareigas perėmė vicepirmininkas A. Plesterninkas.

— Kas netaupo grašio, vis kitų prašo.

— Kas į dangų akmeniu tvoja, tas sau galvą sužaloja.

ARGENTINOS LIETUVIŲ GYVENIMAS

ROSARIO

▪ *Birželio 8 d.* šv. Kazimiero lietuvių parapijos Katalikų akcija turėjo gražų koncertą, kuriam vadovavo kun. A. Kleiva. Visa eilė parapijoj ir už parapijos ribų esančių artistų išpildė klasinius muzikų kūrinius, kurie susilaukė daug publikos. Programoj dalyvavo ir lietuvis solistas *Eduardas Klimas,* Mato Klimo sūnus. Jam akompanavo broliai Gonzalez. Pilnutė parapijos salė vėliau išklausė Mišias ir dalyvavo Dievo Kūno procesijoje. Koncerte garbingi svečiai buvo: parapijos klebonas kun. J. Margis, kun. J. J. Jakaitis, kun. K. Černiauskas ir daug kitų. Reikia pažymėti, kad šį kartą atsilankė ir lietuviškų organizacijų vadovybės, kas rodo rosariečių gražų bendradarbiavimą. Puikią paskaitą apie šv. Kazimierą skaitė Ester Rivera, iškeldama šv. Kazimiero asmenybę ir lietuvių gražias savybes.

▪ *Š. m. rugpjūčio pabaigoj* šv. Kazimiero lietuvių parapija rengia didelį *šv. Kazimiero minėjimą,* 500 m. sukakčiai atžymėti. Šventė bus miesto centre, dalyvaujant garsiam „Lagun Artean" chorui, rinktiniams solistams, bažnyčios ir valdžios atstovams. Ta pačia proga bus ir iškilmingos Mišios, kurias laikyti bus kviečiamas Rosario kardinolas.

▪ *Jaunavedžiai Antanas D. Jakubauskas ir Herminija A. Burbaitė* buvo atvykę į Rosario ir apsistoję pas p. p. Švarlius. Ta proga aplankė šv. Kazimiero lietuvių parapiją ir, pabuvę keletą dienų Kordoboje, vėl grįžo į Bs. Aires.

▪ *Antanas Šverlys ir Nelida Švarlytė* buvo nuvykę į Bs. Ai-Aires ir dalyvavo Antano D. Jakubausko ir Herminijos A. Burbaitės vestuvėse. Antanas Šverlys, gabus visuomenininkas, dažnai susilaukia svečių iš įvairių Argentinos lietuvių kolonijų ir visus maloniai priima; Nelida gražiai dirba Rosario lietuvių jaunimo eilėse, pirmininkaudama minėtai draugijai.

▪ *Gegužės 25 d.* p. p. Tyčionių namuose buvo gražios vaišės, kuriose dalyvavo parapijos klebonas kun. J. Margis, kun. J. J. Jakaitis, kapelionas kun. A. Kleiva, p. p. Latvėnai, Saračinskai, Guzai ir kiti Tyčionių šeimos artimieji. Puiki šeimininkė maloniai vaišino svečius gerai pagamintais ir gausiais valgiais, o svečiai šeimininkams padainavo keletą lietuviškų dainelių. Olga Tyčionytė, p. Konstancijos duktė, mokosi gimnazijoje, puikiai kalba angliškai ir lietuviškai ir aktyviai reiškiasi Rosario lietuvių jaunimo veikloje. Linkėtina maloniems šeimininkams ilgų ir laimingų metų!

▪ *Elena ir Juozas Guzai* gražiai aptaisė a. a. Antano Matulaičio kapą ir apmokėjo sekančiam periodui Piedad kapinėse nuomą. Gražus pavyzdys ir kitiems lietuviams, kaip reikia mylėti artimą.

▪ *Kazimieras Kalainis* buvo smarkiai susirgęs. Turint augštą kraujo spaudimą teko pagulėti kraujo spaudimą, teko pagulėti rokai pagerėjo. Kazimiero ir Adelės Kalainių duktė Lydija aktyvi žosistė, gera katalikė ir gražiai kalba lietuviškai.

▪ *Užkurytei* iš Pueblo Nuovo buvo padaryta gerklės operacija. Operacija pavyko gerai ir ligonė jau visiškai pasveiko. Ponai Užkuriai ten turi smulkių prekių krautuvę, dukrelės priklauso prie Rosario lietuvių jaunimo organizacijos.

▪ *Kun. A. Kleiva,* kuris vadovauja bažnytiniam giedojimui šv. Kazimiero lietuvių parapijoje, įstojo į „Brams" muzikos konservatoriją.

▪ *Rosario mieste* smarkiai paplitęs gripas. Dėlto buvo uždarytos visos pradžios mokyklos keletai dienų.

▪ *Dievo Kūno procesijoje,* Rosario mieste, dalyvavo ir šv. Kazimiero lietuvių parapija.

▪ *Antanas Latvėnas,* buvęs Rosario Lietuvių Bendruomenės pirmininkas ir dabartinis iždininkas, išėjęs į pensiją.

TEMPERLEY

Motinos Dienos minėjimas

Š. m. gegužės mėn. 31 d. 20 val. pp. M. ir O. Morkūnų viloje, Villa Sastre - Temperley, A. L. B-nės Temperley Apylinkės V-ba surengė Motinos Dienos minėjimą. Minėjimą atidarė V-bos sekret. p. B. Platakis, kuris pasakė tai dienai keletą žodžių, primindamas motinų meilę vaikams, pasiaukojančias ir kenčiančias motinas Sibire, ir tylos minute paprašė pagerbti motinas lietuves, mirusias Sibire, Lietuvoje ir kituose kraštuose.

Pakviestas kun. *A. Lubickas,* IMC, pasveikino motinas ir labai reikšmingais žodžiais paaiškino, kas yra *žemiškoji Motina, Motina Tėvynė* ir *Motina Bažnyčia.*

Šeštadieninės mokyklos Temperley mokytojų — p. Paliulionienės ir p. Jusaičio paruošti vaikučiai — Povilaitytė, Žekytė ir kiti padeklamavo tai dienai pritaikytus eilėraščius. Įteikta dovanos ir gėlių dviem motinoms — seniausiai ir jauniausiajai.

Minėjime dalyvavo daug tautiečių, net iš toliau atvykusių. Po minėjimo buvo pavaišintos motinos ir svečiai vermutu ir užkandžiais. Apylinkės Valdyba nuoširdžiai dėkoja visiems, taip skaitlingai pagerbusiems motinas, o ypatingai — *pp. M.* ir *O. Morkūnams* už patalpas, p. *O. Morkūnienei* už padovanotas gėles ir darbą, paruošiant vermutą ir užkandžius; taip pat p. *Povilaitienei* ir visoms kitoms *nuoširdus AČIŪ!*

B. Platakis.
Apylinkės Sekretorius.

PADĖKA

Poniai **O. Morkūnienei** ir Arg. L. B-nės Temperely Apylinkės sekretoriui p. **B. Platakiui** už įteikimą per Motinos Dienos minėjimą Temperley man, kaip jauniausiai motinai, dovanos. ŠIRDINGAI DĖKOJU. —

Elena Šavinaitė - Žekienė.

MEDELIŲ PERSODINIMAS

Mūsų tautiečiai, kurie turėjo reikalų su medelių persodinimu Lietuvoje, yra papratę prie dviejų laikotarpių, kurie yra tinkami medelių persodinimui — rudens ir pavasario, kuomet medeliai yra be lapų. Šitie laikotarpiai tinka lapuočiams ir spigliuočiams sodinti. Kadangi Lietuvoje šaltis, kartais siekia net iki — 40°C, tai nėra lapuočių amžinai žaliuojančių, tik spigliuočiai.

Argentinoje, pirmoje eilėje rūšiuojami medeliai į amžinai žaliuojančius ir į lapus metančius. Persodinimas medelių lapus metančių yra paprastas, nes sodinami nuogomis šaknimis ir kuomet yra jie be lapų. Lapuočiai — amžinai žaliuojantieji ir spygliuočiai (su mažomis išimtimis) persodinami su žeme prie šaknų. Amžinai žaliuojantieji neturi vegetatyvinio poilsio ir juos čia galima sodinti apskritus metus, vengiant tai daryti tik didžiųjų karščių metu ir tik dėl to, kad vėliau reikalauja didesnės priežiūros ir laistymo.

Lengviausiai medeliai perneša persodinimo operaciją, kuomet po iškasimo tuojau sodinami į naują vietą, neduodont šaknims sudžiūti.

Duobutės sodinimui turi būti iš anksto paruoštos ir tokio didumo, kad sodinamo medelio šaknys lengvai tilptų ir nebūtų sulankstytos. Sodinimo gilumas visuomet vienodas, kad medelio kaklelis būtų vienodoj aukštumoj su žemės paviršium. Išimtinaisat sitikimais ir srityse, kur lietaus kritulių būna labai mažai (pusiau dykumose), sodinami giliau, negu ankščiau yra buvę, kad kapiliarinę drėgmę lengviau siektų šaknys ir apsaugotų nuo išdžiūvimo.

Yra blogas paprotys iškastų medelių sodinimą atidėti kitai dienai, arba vėlesniam laikui. Jei tai yra būtina, medeliai turi būti padėti uždaroj vietoj, arba įkasti į žemę ir abiem atsitikimais gerai palaistyti.

Medeliai neturi būti išrauti, bet iškasti, vengiant šaknų su-

Jaunavedžiai A. ir E. Slan čiauskai prie vestuvinio torto.

SKAUDI SIBIRIEČIO DALIS

Suprantam, su kokiu ilgesiu Sibiro lietuviai tremtiniai laukia tos dienos, kada jie galės grįšti atgal į Lietuvą, kur liko ju sodybos ir praeities takai, Dėja, sugrįžę dažniausiai jie būna be darbo, be pastogės, be teisių ir be sveikatos.

Štai neseniai iš Sibiro į Lietuvą grįžo rašančiam šias eilutes gerai pažįstamo ūkininko šeima su visu būriu vaikų. Nepriklausomybės laikais buvo pavysdingas ūkis, trobėsiai naujai išstatyti, modernūs. Pats ūkininkas buvo giliai tikintis, labai gero būdo žmogus. Bet štai dabar sugrįžus iš Sibiro, raudonieji viešpačiai kelis mėnesius neleido jam grįžti į nuosavą pastogę. Pagaliau atgavo teises grįžti. Bet buvęs gražus namas jau be stogo, ant galvos lietus lyja, sniegas sninga ir vėjai ūžia. Giminės iš Amerikos pasirengę siųsti siuntinius, kad vargšas sibiriokas nors stogą užsidengtų. Bet vietiniai komunistai stovi opozicijoje: jei užsidengsi stogą, tai mes tave vėl išsūsime į Sibirą...

O mes šioje pusėje kalbame apie naujus vėjus, pučenčius okupuotoje Lietuvoje, apie kultūrinę koegzistenciją.

Kita ūkininko šeima, sugrįžusi iš Sibiro gavo savo daržui žemės kaip tik toje vietoje, kur stovėjo jų garži sodyba. Išvežė žmones, sudegino sodybą ir dabar štai sugrįžę turi žiūrėti, kaip virš pelenų kelesi „raudonoji aušra".

Tokių pavyzdžių galima tūkstančius pririnkti, ir tai vis žinios, kokie baisūs įvykiai dedasi mūsų Lietuvoje 40-tųjų Lietuvos Nepriklausomybės metinių išvakarėse stovint.

PERSEKIOJIMAI KINIJOJE

1948 m. Kinijoje veikė 3 katalikų universitetai, 185 vidurinės mokyklos, 1.500 pradžios mokyklos, 2.243 žemės ūkio mokyklos su 320 tūkstančių mokinių. Šiuo metu yra likusi tik maža prancūzkonų mokyklėlė Pekine, kur m o k o s i užsieniečių diplomatų vaikai. 1948 m. Kinijoje buvo 216 katalikų ligoninių, 781 ambulatorija, 5 raupsuotųjų ligoninės, 254 našlaičių namai su 16 tūkstančių našlaičių, 29 spaustuvės, meteorologinė ir magnetinė observatorija, 2 gamtos mokslų institutai, etnografinis institutas, kuriuos visus vedė katalikų misionieriai. Šiandien apie tai kalba tik statistiniai duomenys. Komunistai viską tą nusavino.

---

ma iškasti medelių nenutraukus šaknų. Pažeistos šaknys aštriu peiliu nupiaunamos virš sužeidimo vietos, nes sužeistos vietos gali užsikrėsti ir prasidėti puvimas.

Sodinant reikia smulkią žemę užpildyti visus šaknų tarpus, su koja apspausti aplink medelį žemes ir gerai palaistyti, kad žemė greičiau nusėstų. Medelių persodinimas turi būti taip gerai atliktas, kad netik jie prigytų, bet ir mažiausiai susitrukdytų jų augimas. —*J. B.*

LIETUVOS PASIUNTINYBĖS
Tel. 415591
Adr.: Rambla, Rep. de Chile 1606, Montevideo.

A. ✠ A.

MŪSŲ MIRUSIEJI

PETRAS GIRNIUS

Š. m. gegužės mėn. 27 dienos ankkstyvą rytą San Martin Poliklinikos ligoninėje, aprūpintas šventais sakramentais bei Popiežiškuoju palaiminimu, atsiskyrė su šiuo

pasauliu daug nuo vėžio ligos iškentėjęs 62 met amžiaus Petras Girnius.

Nors ir visų žmonių yra vienodas atėjimas ir išėjimas iš šio pasaulio, bet šioj ašarų pakalnėj kelias į Amžinąją Laime, kuriai taip pat visi esame gimę, yra skirtingas. Taip ir velionies Petro Girniaus besišypsąs ramus karste veidas buvo išvagotas daugybės skausmų ir rūpesčių. Jis 1927 metais atsiskyrė nuo šeimos ir atkeliavo į Argentiną laimės ieškoti. Paskutinį dešimtmetį pradirbo „El Progreso" audimo fabriko prižiūrėtoju, kur, fabriko savininko žodžiais tariant, paliko kilnios ir rąžiningos asmenybės vardą. Šermenyse bei laidotuvėse be vietinių darbo draugų ir kaimynų dalyvavo V. V. Bagdonavičiai, K. A. Baranauskai, A. Rudžiai, V. Balniai, M. Miselis, J. Simanavičiai, J. Katinai, P. Kalpokai, A. Petrokai, P. Pimpička, J. Stunkevičius, K. Norkus ir kiti.

Palaidotas San Martin kapinėse gegužės 28 dieną. Paskutinį patarnavimą ir duobės pašventinimą atliko kun. A. Lubickas, MIC. Už velionies Petro Girniaus vėlę birželio 28 d., 8.30 val., lietuvių Aušros Vartų parapijos bažnyčioje bus pp. Adolfo ir Emilijos Kenėgaitės Bagdonavičių, Pov. Pimpičkos, Jono Stunkevičiaus ir Adolfo Rudžio užprašytos šventos Mišios.

Giliame liūdesyje paliko duktė Valerija su trimis mažais — dviejų ir vienų metų amžiaus dukrelėmis ir keturių mėnesių sūneliu, žentas inž. Girnius, brolėnas ir kiti giminės ir pažįstami po visą pasaulį išsimėtę.

▪ **Ona Šukytė — Kesylienė** š. m. birželio mėn. 1 d. nuo aukšto kraujo spaudimo ir paralyžiaus mirė Alvarez ligoninėj, Capital.

▪ **Adolfas Daubaras**, sulaukęs 34 metus, š. m. birželio mėn. 4 d., mirė ligoninėje. Kitą dieną, iš savo namų Barracas rajone išlydėtas palaidotas Chacarita kapinėse.

▪ **Antanas Banys**, sulaukęs 50 m., mirė š. m. gegužės mėn. 25 d. c. Pasco 66, Capital. Velionis labai buvo nuo bolševikų nukentėjęs — 3 kartus buvo jų statytas prie sienos sušaudyti. Palaidotas valdžios lėšomis.

▪ **Veronika Keliodytė - Lukaševičienė** mirė 2. 6. 1958 m. Velionė buvo kilusi iš Naujasodės km., Juozupės valsč., Rokiškio apskr. 1930 m. atvyko į Argentiną, kur liko nuliūdęs vyras ir duktė Bronė Lukaševičiūtė de Shanche.

▪ **Elzbieta Matekaitė**, sulaukus 51 m., mirė 30. 5. 1958 m. ligoninėje Peña. Sekančią dieną, draugų ir pažįstamų palydėta, buvo palaidota Chacarita kapinėse. Velionė buvo gimusi 1905 m. gegužės mėn. 6 d. Panemunėlio vienkiemyje, Rokiškio apskr. Į Argentiną atvyko 1930 metais.

⁂ **TAUTIETI, aukok Tautos Fondui!**

MIŠIOS

▪ **Šv. Mišios už a. a. Meškauskė Jono** vėlę bus birželio mėn. 24 d., 9 val. Lietuvių „Aušros Vartų" bažnyčioje. Giminės ir pažįstamus kviečia **Konstancija Meškauskienė.**

▪ **Kazimieras Bakšys** kviečia visus pažįstamus ir artimuosius į šv. Mišias, kurios bus atlaikytos už a. a. **Antano Jurčiukonio** vėlę 1958 m. liepos mėn. 6 d. Lietuvių „Aušros Vartų" bažnyčioje.

▪ **Šv. Mišios** už a. a. **Valeriją Paškevičienę** bus Lietuvių „Aušros Vartų" bažnyčioje š. m. birželio mėn. 29 d. 9val Pažįstamus kviečia — **Teodoras Paškevičius.**

▪ **Už vėles a. a. Onos ir Pranciškaus Špokų** šv. Mišios bus Lietuvių „Aušros Vartų" bažnyčioje š. m. birželio mėn. 20 d. 9 val. Kviečia — **Marija Švedienė.**

⁂ **SKAITYK ne geras, bet geriausias knygas!**

* **LIETUVI, ar jau sumokėjai solidarumo mokestį TAUTOS FONDUI? Jei ne, — tai įteik tą auką Tautos Fondo atstovybės valdybai arba Pijui Gudelevičiui, Lietuvių parapija, Mendoza 2280, Avellaneda.**

N A U D O K I T Ė S P R O G A

Dėl išvykimo SKUBIAI PARDUODU 2-jų aukštų MŪRO NAMĄ ir valgomųjų daiktų KRAUTUVĘ su didele klijentūra. Vietoje gyvena daug lietuvių. KREIPTIS į savininką **Praną Markuši, c. PERGAMINO 766, Sarandi, arba telefonu 207-8123.**

Balansai - Knygos - Mokesčiai
Administraciniai Reikalai
ESTUDIO CONTABLE „LEX"
Dir. LEONARDAS SRUOGA
Casilla de Correo 2265
Tel. 69-8515. Buenos Aires.

MIELAS "LAIKO" SKAITYTOJAU, AR JAU UŽSIMOKĖJAI PRENUMERATĄ?

* **„PENSION LITUANA", sav. Juozas Palšis: Villa Rumipal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie žavingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas.**

* **„LIETUVA" Sav. V. Nalivaika. Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Güemes), escritorio 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.**

* **KIRPYKLA "O L G A" — Ilgalaikis plaukų sušukavimas (karštas ir šaltas, atliekamas moderniškomis mašinomis ir naujais metodais. Priimama mokinės —**
Olga Jasiulytė - Vitkauskienė, Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

Imprenta de "L A I K A S"
Mendoza 2280 * Avellaneda

Vitrinų Fabrikas
„V I T R A L"
Sav. W. A. Rastauskas
Įrengimas moderniškų vitrinų prekybos namams ir krautuvėms.
Av. SAN MARTIN
Lomas del Mirador

Jaunosios ir kūmos pasisiūkit suknias (ajuar) pas Profesorę ONĄ BALNAITYTĘ,
c. Manuel Esteves 1129, Dock Sud.
SINGER SISTEMA

* **MOTERŲ GROŽIO SALIONAS IR KIRPYKLA „H E N R Y". Įvairiausių madų šukavimas moderniausiomis priemonėmis, 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius:**
Leandro N. Alem, 818, Banfield.

P A R D U O D A M A

Nebrangiai parduodamas geras amerikoniškos firmos, nedaug naudotas PIANINAS. Kreiptis: Lietuvių parapija, Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. As.

ČIUŽINIŲ IR UŽUOLAIDŲ DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ
Parduodam medvilnė, vilnos, **įvairios** drobės, **valizoms užvalkalai, gulimos kėdės ir turkiškos lovos. Taisomos minkštos kėdės.**
Kainos prieinamos
Įpėdin. Antano Šalčiūno
Juan B. Alberdi 925-31.
T. E. 60-2784.

ELEKTRICISTAS
- **PRECYZINĖ ELEKTROS TECHNIKA**

REMONTUOJAMA:
- **ŠALDYTUVAI - HELADEROS,**
- **RAŠOMOSIOS,**
- **SKAIČIUOJAMOSIOS MAŠINOS ir**
- **VENTILIATORIAI.**

Mėnesinis mokestis
DARBAS GARANTUOJAMAS
B. ASAKA
Dirbtuvė-taller: MEXICO 766 **Butas: MEXICO 950**
T. E. 38 - 2950

Casa MUSKETAS
Parduoda
PLOKŠTELES, PIANINUS, AKORDEONUS, BANDEONUS TELEVISIOS APARATUS
IŠNUOMUOJAMA PIJANINUS
T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92

• **OPTIKAS V. RASIŪNAS: Gral. Mariano Acha 876, Morón: Šešt. 13 — 17 val. ir sekm. 13 — 16 val.**

* **MINKŠTŲ KĖDŽIŲ DIRBTUVĖ Sav. Mikelionis Cosquin 5565, Villa Lugano.**

FARMACIA "N E N I S K I S"
ANTONIA NENISKIS de GUTIERREZ
FARMACEUTICA
AV. SAN MARTIN 740
B U R Z A C O
(Pdo. Ate. Brown)
30 metrų nuo Av. Espora, priešais col. San Vicente stotį.
KALBA LIETUVIŠKAI.

FOTO "REPORTER" — JŪSŲ PATARNAVIMUI.

Jei norite turėti geriausias sužieduotuvių, vestuvių, gimtadienių ir kitų švenčių foto nuotraukas, kreipkitės į FOTO „REPORTER", kur fotografas -profesionalas yra pasiruošęs Jums greitai ir gerai patarnauti. Visi foto darbai atliekami savoje laboratorijoje.

L. KANČAUSKO,
FOTO „REPORTER",
c. Mendoza 2249, Avellaneda
(prieš liet. bažnyčią).

MINKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS
GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ MINKŠTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
ATLIEKAMI ĮVAIRŪS STALIAUS DARBAI.
S a v i n i n k a s
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 66 - 7208

ALBERTO E. TIMINSKAS
"COCHERIA"
AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS
Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

AV. PAVON 11070 — Temperley — F.C.N.G.R.
T. E. 243 - 5654
Sucursal BALCARCE 510 — Lomas de Zamora

KĖDŽIŲ FABRIKUI
STALIUS, POLITURUOTOJAS, APDENGĖJAS (tapicero) REIKALINGI DARBININKAI
IR ŠLIFUOTOJAS (lijador)
Kreiptis c. SALTA 265, Sarandí, arba
asmeniškai į M. Morkūną, Calle 6, Nr. 450, VILLA SASTRE, TEMPERLEY.

Buenos Aires Avellaneda

ATSAKYMAS IŠ ARGENTINOS PREZIDENTŪROS Į PASIŪSTĄ ARG. L. B-NĖS SVEIKINIMĄ 25-TOS GEGUŽĖS PROGA

Su gilia pagarba sveikinu ponus Henriką Bagdoną ir ing. agr. Antaną Šantarą Arg. L. B-nės C. Valdybos ir Tarybos sekretorius ir, įgaliotas p. Valstybės Prezidento, dėkoju už Jūsų gegužės mėn. 24 d. data atsiūstame laiške pareikštus mielus linkėjimus, kuriems Arg. L. B-nės vardu teikėtės atminti Argentinos Tautos šventės proga.

Ta pačia proga išreiškiu padėką už linkėjimus, kuriuos skiriate Jo naujų pareigų priėmimo proga.

Patikinu Jo galios pagarbos pareiškimą.

Pas. S. Schmukler
Tautos Prezidentūros vyr. sekret.

Buenos Aires,
4. VI. 1958.

ARG. L. B-NĖS ATSTOVŲ SUVAŽIAVIMAS

1958 m. birželio mėn. 1 d. Lietuvių Svetainėje, Brasil 835, Avellaneda, įvyko Arg. L. B-nės visuotinas atstovų suvažiavimas. Suvažiavime dalyvavo 28 atstovai. Suvažiavimo žymiausias tikslas buvo — apžvelgti praeitą lietuviškosios bendruomenės gyvenimą, nustatyti gaires lietuviškumo išlaikymui, stiprinti bendradarbiavimą su kitomis tautomis, siekiančioms išsilaisvinimo iš bolševikinio jungo, išrinkti naujus Bendruomenės organus ir atstovus į P. L. B-nės Seimą JAV.

Balsų dauguma į ALB Tarybą buvo išrinkti šie asmenys ir pasiskirstė pareigomis: pirmininkas - St. Mikelionis, I vice-pirmininkas - K. Norkus, II vice-pirmininkas - J. Kanapinskas, I sekretorius - J. Vedegys, II sekretorius - kun. A. Lubickas, Tarybos nariais ir kandidatais - V. Diminskis, kun. A. Kleiva, V. Babronienė, L. Stašaitis, A. Paršelis, Jankauskas Jonas, B. Platakis, J. Nakutis, M. Povilaitis, J. Gasiūnas, J. Ramanauskas, V. Sadžius, B. Blumbergas, činskis Juozas, J. Sadauskas ir J. Vilimas.

B-nės Centro Valdyba sudaro: pirmininkas - I. Padvalskis, I vice-pirmininkas - St. Paliulionis, II vice-pirmininkas - H. Bagdonas, I sekretorius - St. Babronis, II sekretorius - P. Gudelevičius, kasininkas - Vl. Cibavičius, narys - P. Sakalauskas.

Revizijos ir Nesusipratimams Spręsti Komisijon išrinkti: pirmininkas - M. Galeckas, sekretorius - K. čedniauskas ir narys - A. Baltrušaitis.

Į P. L. B-nės Seimą įvykstantį 1958 m. rugpiūčio mėn. 27 - 31 dd. New Yorko Arg. L. Bėndruomenę atstovauti išrinko šiuos asmenis. I. Padvalskį, gen. T. Daukantą, kun. P. Garšvą, agr. A. Šantarą, inž. L. Stašaitį. J. Ramanauską. J. Gliosą ir Vl Cibavičių. Visi išrinktieji asmenys, negalintieji ar nenorintieji tame istoriniame viso pasaulio lietuvių seime dalyvauti, gali įgalioti kitą Arg. L. Bendruomenės narį.

• PARUODU LENTAS ir DURIS, iš kurių galima pasistatyti namuką.
Esmeralda 823, Capital
TE. 31 - 4827

L. K. T. MUZIEJAUS SUKAKTIES MINĖJIMAS

Gegužės mėn. 31 d. Lietuvių Salėje, Brasil 835, įvyko L. K. T. Muziejaus 3-jų metų įkūrimo sukakties minėjimas. Atidarymo žodį tarė Muziejaus vedėja A. Mikelionienė. Kun. klebonas J. Duoba, paaiškinęs simbolinę reikšmę, pašventino Lituanica I Dariaus — Girėno lėktuvo modelį, kurio kūmai — K. Kaminskas ir V. Survilienė atrišo tautinių raštų juostą. Gen. T. Daukantas savo ugningoj kalboj pabrėžė Dariaus — Girėno ryžtą ir pasiaukojimą už Tėvynės garbę ir atidengė istorinį Lietuvos Statutą iš 1616 m. Po to p. E. Ryselienė apibudino Statuto kilmę, jo geniališką sutvarkymą, įtaką ir galiojimą ne tik Lietuvoj, bet ir visoj rytų Europoj.

Meninę dalį jaunatvišku grakštumu ir įsijautimu išpildė instrumentalinis kvartetas — A. Baronas, K. Dobkevičius, A. Kaminskas, R. Mušketas ir K. Pociūnas.

Gražiai pavykusį minėjimą su vaišėmis, ragindamas visus susipratusius tautiečius ir toliau remti ir išlaikyti šį kultūrinį mūsų kolonijos ir vienintėlį visoj P. Amerikoj židinį — muziejų, uždarė p. J. Čikštas.

L. T. Muziejaus naudai suruoštoje loterijoje pirmąją premiją — amerikonišką kėdę laimėjo bilietas Nr. 160, kurį buvo nusipirkusi p. Sofija Katinienė. 2-rąją premiją — amžinąjį plunksnakotį ištraukė Lietuvių Centro sekretorius Alfr. Ruplėnas, bil. Nr. 40, 3-čiąją premiją — tortą antruoju traukimu laimėjo Nr. 260. Pasirodė, kad to nr. savininkė yra Veronika Žekaitė, kuri jau iš anksto tortą, jei jį laimėsianti, buvo paskyrusi Muziejaus naudai. Tortas dar kartą buvo paleistas į varžytines, kurias laimėjo, kaip daugiausiai įvaržęs, Napaleonas Katinas.

IŠVYKSTA Į ROMĄ

Birželio mėn. 13 d. 16 val. Prancūzų linijos laivu „Provence", išvyko į Romą tolimesnėms studijoms Ernestas Juozas Paršelis, Natalijos ir Antano Paršelių sūnus, gyv. Rioja 2239, Avellaneda.

E. J. Paršelis, keturis metus (1954 — 1958) mokėsi Seminario Conciliar Metropolitano de Buenos Aires, kur baigė vidurinės mokyklos kursą, Romoje "Angelicum Atheneum u-te studijuos filosofiją ir teologiją. Apsigyvens Marijonų Kolegijoj. Liepos mėn. 1 d. laivas atvyks į Genują, iš kur traukiniu pasieks Romą.

ARG. L. B-NĖS C. V-BOS POSĖDIS

Birželio mėn. 8 d. Lietuvių parapijos patalpose, Mendoza 2280, Avellaneda, įvyko Arg. L. B-nės Centro Valdybos posėdis. Posėdyje buvo aptartas Gėdulo Dienos minėjimas, naujosios Valdybos legalizavimas atitinkamose Argentinos valdžios įstaigose ir kiti aktualūs reikalai.

■ Vladas Matulionis ir J. Naslopka prašomi atsiimti iš „Laiko" administracijos prisiųstus laiškus.

Pašventinus LITUANICA I ir atidengus LIETUVOS STATUTĄ. Iš kairės į dešinę. Kun. V. Šimanskis, LITUANICA I kūmai K. Kaminskas ir V. Survilienė, A. Šantaras, A. Mikelionienė ir J. Čikštas.

NAUJI „LAIKO" RĖMĖJAI

(NESKAITANT PRENUMERATŲ)

$ 300 — P. B.,
„ 100 — F. Vaitkevičius,
„ 50 — Konstancija Povilonytė,
„ 30 — Salomėja Giknaitė,
„ 20 — P. Rudėnas,
„ 20 — W. Balutovič,
„ 20 — Vytautas Malėla,
„ 20 — Juozas Baranauskas,
„ 20 — Mykolas Ališauskas,
„ 10 — Jonas Kiškelis,
„ 10 — Stasys Kacevičius.

Visiems Rėmėjams ir užsimokėjusiems prenumeratą nuoširdžiai dėkoja

„LAIKO" Administracija.

L. K. T. MUZIEJUI AUKOJO:

$ 1.000 — K. Kaminskas,
„ 150 — A. ir E. Barsančiai,
„ 100 — Gaidamauskai,
„ 100 — V. ir E. Diminskiai ir dovanojo Dariais - Girėno paveikslą.
„ 75 — J. Urbonavičius,
„ 50 — Dėdelienė,
„ 50 — A. ir O. Kairiai,
„ 10 — Girniūtė,

Be to, P. Leskauskienė paaukojo lietuvišką žurnalą, o J. Šimkevičienė — grabnyčią iš Lietuvos.

Visiems aukotojams maloniai dėkoja — Muziejaus Vadovybė.

AUKOS RADIJO VALANDĖLEI

$ 100 — Marija Zavickienė,
„ 50 — Petras Kuraitis,
„ 25 — Alfonsas Žukauskas.

Aukotojams nuoširdžiai dėkoja— Radijo Valandėlės Vadovybė.

PADĖKA

P. Gudelevičiui už suorganizavimą vaišių minėjimo proga, S. Mikelioniui už loterijai padovanotą amerikonišką kėdę, V. Grigaičiui ir J. Kanapinskui už pravedimą loterijos, bilietų platintojame, ypač V. Deveikiui, programos vedėjui A. Šantarui, styginiam kvintetui, pasiaukojusioms šeimininkėms — M. Sturevičienei, D. Šabūnaitei, U. Šilaikienei ir visiems prisidėjusiems noširdžiai dėkoja.

Muziejaus Vadovybė

TĖVO DIENOS MINĖJIMAS

Š. m. birželio mėn. 7-ją dieną Lietuvių Svetainėje, Brasil 835, Avellaneda, Argentinos Lietuvių Jaunimo Draugija surengė tradicinę Tėvo Dieną.

Minėjimą atidarė L. J. Centro pirmininkas Z. Juknevičius ir pakvietė kun. Vytautą A. Palubinską, MIC, paskaitai. Po paskaitos sekė visus bejuokinanti p. Kvirino Runimo surežisuota komedja — „Meilė — tai ne žvakė". Vaidino šie asmenys: Bulokas — Kvirinas Runimas, Sofija, jo duktė — Zuzana Vanagaitė, Auklė — Nerida Povilonytė, Martynas Vergulinas — Antanas Mačiulis, Edvardas Skropa — Pranas Ališauskas, Augustas — Aleksandras Venckus, Sufleravo — Onutė Savickaitė.

Džiugu paminėti, kad čia gimęs jaunimas jau gerai kalba lietuviškai ir taisyklingai taria žodžius. Pavyzdžių gali būti Z. Vanagaitė ir kiti, kurie beveik visiškai prilygsta išėjusiems mokslus Lietuvoje.

Po minėjimo buvo loterija, bufetas ir šokiai. Rytojaus dieną (8 geg.) buvo kun. Vito Šimanskio, MIC, atnašautos iškilmingos sudėtinės šv. Mišios už gyvus ir mirusius tėvus, ir kun. Mykolo Jodkos, MIC, tai dienai pritaikintas pamokslas.

Al.

A. L. P. P. S-GOS VISUOTINAS NARIŲ SUSIRINKIMAS

Argentinos Lietuvių Prekybininkų ir Pramonininkų S-gos visuotinas narių susirinkimas bus š. m. birželio mėn. 28 d., šeštadienį, 16 val. punktualiai, Lietuvių Svetainėje, Brasil 835, Avellaneda. Susirinkimo tikslas — išrinkti naują S-gos Valdybą ir perrinkti Revizijos Komisiją.

Ta pat proga bus aptartos įvairios priemonės pagyvinti s-gos veikimą.

■ Algis Kaibutas, p. Kaibutų sūnus, jau pernai išlaikė krepšinio teisėjo egzaminus ir sėkminga teisėjauja įvairiose tarpklūbinėse krepšinio rungtynėse. Š. m. birželio mėn. 3 d. p. A. Kaibutas prisiekė prieš Argentinos vėliavą ir tuo būdu tapo tarptautiniu krepšinio rungtynių teisėju, kurių Argentinoje išviso yra 6. Naujam teisėjui linkime geriausios sekmės.

LAIKAS

PATRIJOTINIO RELIGINIO TURINIO LAIKRAŠTIS

Redaguoja Red. Kolegija. Ats. red. J. Duoba. — Rankraščiai taisomi! Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — grąžinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams $ 50.—, pusm. $ 27.—, vienas nr. $ 2.— Urugvajuje met. 6 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XI METAI — Nr. 215 16 DE JUNIO

Š. m. birželio mėn. 28 d. (šeštadienį) Lietuvių Parapijos salėje, Brazil 835, Avellaneda
LIETUVIAI SKAUTAI ARGENTINOJE
ruošia
DIDELĮ LIETUVIŠKĄ VAKARĄ
Statoma A. Rūko 3-jų veiksmų pjesė
„BUBULIS IR DUNDULIS"
Režisuoja p. L. PETRAVIČIENĖ.
Po vaidinimo šokiai ir loterija.
GRIEŠ ORKESTRAS „BALTICA".

■ Simas Kaibutas, žinomas SLA veikėjas, š. m. gegužės mėn. 27 d. atšventė savo 57-tąjį gimtadienį. Pas p.p. Kaibutus, gyv. Costituyentes 5938, Capital, susirinkę vaišėse artimieji ir pažįstamieji palinkėjo sukaktuvininkui ilgiausių metų. Ta proga reikia pasakyti, kad ponia E. Kaibutienė yra SLA Moterų skyriaus p-kė ir taip pat veikli Susivienijimo darbuotoja.

■ Henrikas Rymavičius, šv. Cecilijos choro vedėjo sūnus, su savo vadovaujamu teatru š. m. gegužės mėn. 24 d. išvyko į Chilę. Vėliau vyks į Paragvajų, Urugvajų ir aplankys kai kurias Europos sostines.

■ Genovaitė ir Antanas Žvirbliai gegužes mėn. 24 d. savo sūnui, švenčiančiam 10 metų, suruošė jaukias vaišes, kuriose dalyvavo p. Žvirblių artimieji ir draugai. Vaišių metu skambėjo lietuviškos sutartinės.

■ Povilas Mikalauskas, daug metų ištikimai dirbęs popierio fabrike „San Pedro", gavo paaukštinimą ir iš savo santaupų pasistatė gražų namą Val. Alsina.

Jonas Indriūnas, gyv. c. Concordia 2412, Villa Devoto, Capital, gavo iš Lietuvos liūdną žinią, kad ten balandžio mėn. mirė jo tėvas.

TĖVŲ DĖMĖSIUI

Š. m. birželio mėn. 22 d. 12 val. Lietuvių Svetainėje, Brasil 835, Avellaneda, įvyks Šeštadieninės Mokyklos tėvų visuotinas susirinkimas. Susirinkime bus aptariami įvairūs AKTUALŪS KLAUSIMAI, liečią Lietuvių Šeštadieninę mokyklą, ir išrinktas Tėvų Komitetas.

Tėvai prašomi kartu atsivesti ir savo vaikučius.

Šešt. M-los Vadovybė.

LIETUVIŲ CENTRO VEIKLA

Lietuvių Centro Valdybos posėdyje, įvykusiame š. m. birželio mėn. 7 d., be kitako svarstytas Luiso Lemberio pasiūlymas — sušaukti lietuvišką jaunimą, norintį įsijungti į aktingą Lietuvių Centro veikimą. Apsvarsčius šį pasiūlymą, nutarta birželio mėn. 29 dieną, sekmadienį, 16 val. (4 v. p. p.) sukviesti jaunuolius, kurie išrinktų savo Vadovybę ir aptartų įvairius reikalus.

Kviečiame visus lietuvius jaunuolius, kurie iki šiol aktyviai dalyvavo Lietuvių Centro darbuotėj, atvykti į šį susirinkimą ir atsivesti savo draugus bei pažįstamus.

L. C. Valdyba.

— Išėjo nauja knyga — Josė Hernández MARTYNAS FIERRO. Iš ispanų kalbos vertė A. Vilutis. 1958 m. Buenos Aires.

Martynas Fierro yra vienas žymiausių Argentinos literatūros klasinių kūrinių, su kuriuo mūsų tautiečiai, kaip su epine poema, turėtų būtinai susipažinti. Knyga gaunama pas vertėją A. Vilutį, c. Caaguazú 283, Lanús, ir pas p. Sakalauską, Rioja 2259, Avellaneda.

• PIGIAI PARDUODAMAS MEDINIS NAMELIS (casa prefabricada pobūdžio) iš pirmos rūšies medžiagos. Kreiptis į „Laiko" redakciją, Mendoza 2280, Avellaneda..

GIMIMAI

■ Eduardas Šimkevičius ir Felt-Bagaburo susilaukė pirmagimio sūnaus.

■ Jonas ir Elena Marcinėnaitė Šimkevičiai š. m. balandžio mėn. 4 d. susilaukė dukters, kuriai duotas Kristinos - Silvijos vardas.

PAJIEŠKOJIMAI

Tarptautinis Socialinis Tarnybos Biuras Šveicarijoje praneša, kad yra pajieškomas Mikšys Viktoras, gimęs 1901 m., sūnus Juozo, atvykęs į Argentiną 1924 m. Pajieško brolis Petras.

Žinantieji apie pajieškomąjį prašomi pranešti telefonu 38-0940 nuo 9 iki 13 val. arba rašyti — Delegada del Servicio Social Internacional, Solis 721, 3o. — I, Capital.

NAUJA LIETUVIŠKŲ DAINŲ PLOKŠTELĖ

Odeon firmoj dvi mūsų solistės įdainavo naują plokštelę: vienoj pusėj Ona Deveikienė solo dainą — „Mamyte, nupirk man žirgelį", antroje — duetas — Elena Runimienė ir Ona Deveikienė — „Plaukia sau laivelis". Ši nauja plokštelė tikrai praturtins lietuviškų dainų repertuarą, ir tautiečiai ją turėtų įsigyti. Plokštelę galima gauti pas E. Runimienę, Aguilar 2159, Capital, TE. 76 — 4887 ir pas A. Mušketą, c. Sanabria 2790, Capital, T. E. 50-5948.

„LAIKO" administracijoje galima įsigyti daug gerų ir įdomių knygų

daug gerų ir įdomių knygų:

VAI LĖKITE DAINOS. Lietuviškas dainorėlis, J. Dabrila. Lietuvių parapijos leidinys.

UŽRAŠAI, J. Matulevičius. Mūsų tautos didvyrio, arkivyskupo, kryžiaus kelias.

TĖVAS PIJUS, V. Rimšelis. Stebėtini reiškiniai apie stigmatizuotąjį kapuciną.

MARIJA MUMS KALBA, J. Kuzmickis. Marijos apsireiškimai Lietuvoje ir kitur.

JAUNOJO GALIŪNO KELIAS, P. Gavėnas. Šv. Domingo Savio gyvenimas.

BENAMIAI, J. Mikelionis. Tremtinio pergyvenimai. „Laiko" leidinys.

AMŽINOJI AUKA, V. Pikturna. Šv. Mišių liturgija ir prasmė.

Pietų kryžiaus padangėje, Gaučys. Pietų Amerikos rašytojų novelės.

KOMUNIZMO PAGRINDAI, J. Venckus, S. J. „Laiko" leidinys.

EL IMPERIO DEL GENOCIDIO, C. Verax. Lietuvių tautos žudymas.

GUNDYMAI, J. Gailius. Gražiai šsirišančios meilės apysaka. „Laiko" leidinys.

Yra ir daugiau įvairių kitų religinių, filosofinių, patrijotinių ir beletristinių leidinių.

Mielas tautieti, nedelsdamas praturtink naujomis knygomis savo knygynėlį, savo mintis gražiomis idėjomis, o širdį kilniais troškimais. Ir pats gyvenimas bus prasmingesnis.